January 1998
січень 1998 р.

ПРОМІНЬ

Promin

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Christ is born! Христос Рождається!

ПРОМІНЬ

РІК XXXVIII СІЧЕНЬ Ч. 1

видає

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить раз у місяць,
Головний Редактор - Орися Сушко
Редактор, Оксана Арсено

Редакційна Колегія:
Добр. Катерина Бублик
Галя Липка
Галина Мельник-Марко
Референт Променя - Галя Щерблюк

Річна передплата в Канаді - $20.00
Передплата до інших країн - US $25.00
Одне чисо - $2.00

Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN
Box 73016
Limeridge Mall Postal Outlet
Hamilton, Ontario, Canada
L9A 5H7
Fax: 905-524-5362
e-mail -promin@networx.on.ca

PROMIN

published monthly by
UKRAINIAN WOMEN'S
ASSOCIATION OF CANADA
VOL. XXXVIII JANUARY No.1

Editor-in-Chief - Orysia Sushko
telephone 905-572-9626
Editor - Oksana Arseneault
telephone 905-524-5178
Editorial Committee:
Dobr. Kateryna Bublyk
Halia Lypka
Halyna Melnyk-Marko
Promin Convener - Helen Scherbluk
telephone 416-233-0724
Administrator - Oksana Arseneault
telephone 905-524-5178

Subscription in Canada - $20.00
Other Countries - US $25.00
Single copy - $2.00

The editors reserve the right to edit submitted materials

Publication Mail
Registration No. 1925
International Standard Serial number
ISSN 038021-40

TRIDENT PRINTING in association with *The Home Office Centre*
1-800-821-6034 (416) 789-1190

ЗМІСТ CONTENTS

Редакційна.....1
Editorial

Привітання Собору Єпископів УПЦК 2
Greeting - Council of Bishops UOCC

Привітання голови Президії Конференції УПЦК..... 4
Greeting - chair of the Presidium UOCC

Привітання Централі СУК 5
Greeting, National UWAC

Святкуємо Різдв'яні Свята.....6
Celebrating Christmas

Різдв'яні Привітання.....12
Christmas Greetings

Лист Подяки.....19
Thank you letter

Вісті з Централі.....20
News from the National Office

Мистецтво..... 22
About the Arts

Фолкльор.....27
Folklore

Нашим Найменшим 30
For our Children

Громадська Хроніка.....32
Community Events

Квіти Незабутнім.....34
In Memorium

Поезія.....38
Poetry

Оголошення.....39
Advertisements

Пресовий Фонд.....41
Press Fund

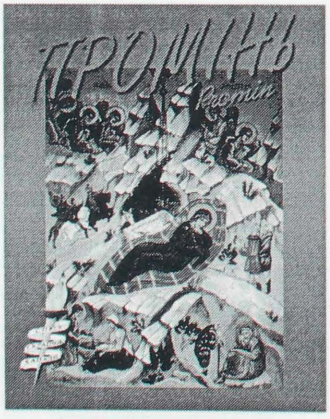

Icon "The Nativety of Our Lord"
written by Vera Senchuk

Обкладинка і формат - Даніел Арсено
Cover and layout - Daniel Arseneault

Нова адреса Централі
Союзу Українок Канади
Please note the new address of the National Office of the
Ukrainian Women's Association of Canada:
202-456 Main Street
Winnipeg, MB R3B 1B6
Telephone: 204-957-7630
Fax: 204-947-3882
Office hours:
Monday, Wednesday, Friday
1 - 4 p.m.
Канцелярія відкрита в понеділок, середу і п'ятницю від 1-ої до 4-ої год. дня

Адреса, телефон, телефакс і електронічна пошта **Променя** подано з ліва
Promin address, telephones, fax & e-mail listed to the left

Редакційна Editorial

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬЯ!

З Різдвом Христовим, Новим 1998 роком та Святим Йорданом щиро вітаю всіх читачів „Променя". Нехай святвечірня зірка огріє всіх Вас новими надіями і хай щастя і радість наповнять Ваші доми. Прославляймо Новонародженого Сина Божого прекрасними українськими колядками та щедрівками.

Зверпімо особливу увагу на чудові Різдв'яні традиції нашого народу і нашої Української Православної Церкви. Включаймо цілу родину у підготовці до свят, так щоб усі з глибоким відчуттям духовости стрінули це велике торжество.

1998-ий рік призначений МОЛОДІ, тому подбаймо, щоб наші діти і внуки відчули велику і сильну красу цих Різдв'яних свят і щоб вони присвоїли всі наші багаті традиції, бо тільки тоді вони будуть гордитися своїм українським походженням.

Подбаймо також про всіх хворих, самітних і немічних і постараймося, щоб і вони мали нагоду відчути величність цих свят.

Бажаю, щоб благодатний день Різдва Христового єднав нас християнською любов'ю.

Нехай Христос-Месія благословить Ваші родини щастям, здоров'ям і щирою любов'ю в продовж Нового 1998-го року.

Орися Сушко

Christmas is the celebration of the birth of our Lord Jesus Christ. Within our Christian beliefs, it is this holy and mysterious birth that brought the epitome of love and goodness to the world. Let's take the opportunity that this joyous season offers to remember its true meaning.

Christmas is a time when many of us suddenly become more generous, more giving, more attentive to those in need. This is most certainly a positive thing. It should, however, also remind us that Christmas is not the only time to engage in such benevolent behaviour. Through His holy teachings and examples, Christ tells us that we must behave this way at all times. Loving thy neighbour as thyself. Honouring thy mother and thy father. Doing unto others as you would have them do unto you. These Holy Commandments apply all year round, and are all rooted in love. If we choose to behave otherwise, we must know that we are accountable to Him, least of all to ourselves. And alternately, as Christ teaches, should we become the recipients of behaviour that violates His Holy Commandments, we must love that person just the same. In the Book of Matthew, Chapter 5, Verses 44-48, Jesus says, "But now I tell you; love your enemies and pray for those who persecute you, so that you may become the sons of your Father in heaven. For he makes his sun to shine on bad and good people alike, and gives rain to those who do good and to those who do evil. Why should God reward you if you love only the people who love you? You must be perfect — just as your Father in heaven is perfect". This is the foundation of our Holy Orthodox communities, and we must strive to keep it so.

To our dear readers who have supported *Promin* in the past and continue to do so, I wish you the happiest of holiday seasons. Rejoice in our strength as Christian Ukrainian women and let us continue putting our energies to noble use so that our historical kinship stands apart for others to respect and admire.

Christ is Born! Let us praise Him!

Oksana Arsenault

CHRISTMAS AND NEW YEAR GREETING OF THE COUNCIL OF BISHOPS OF THE UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF CANADA

"God Eternal today is born
He came down from above
To save us all by His love
And brought joy to all."
(Ukrainian carol)

Dear Fellow Pastors, God-loving Faithful, Youth and Children in Christ! CHRIST IS BORN!

Almightly God has made us worthy to celebrate once again the joyous feast of Christ's nativity and the New Year of 1998. Fulfilled by the gift of the Holy Spirit and filled with joy, we celebrate this Nativity mindful of the approach of the Jubilee which is most important to us and the entire Christian world, - the 2000th Anniversary of the birth of our Lord and Saviour, Jesus Christ. The Nativity of Christ is God's gift to all mankind: "For God so loved the world that He gave His only begotten son, that whoever believes in Him should not perish but have everlasting life". (John 3:16)

Christ's birth united heaven and earth, as the Holy Angels sang: "Glory to God in Highest, and on earth peace, goodwill toward men!" (Luke 2:14). Christ's Holy nativity calls us and all mankind to a life of love and peace. Only Christ's love within us reveals our faith, for we cannot truly believe in our Saviour and His teaching without loving our fellow-man.

For our Church and its faithful, the year 1998 has been designated as the "Year of Ukrainian Orthodox Youth" and we, the Hierarchs, appeal to our clergy, the professors and lecturers of St. Andrew's College, our praiseworthy church executives, the member organizations of the Ukrainian Self-Reliance League of Canada and all workers in the field of youth education to pay particular attention to three aspects of church activities: religious, education communication and spiritual growth.

During the course of the year, let us dedicate all our knowledge and energy to our children and youth. Let us teach them to take an active part in our church life. Let them always find in church a warm and friendly atmosphere. Let us give them the opportunity and encourage them to sing in the church choir, to read the Epistle, and to grow and enrich themselves spiritually. The Lord Himself will bless everyone who donates time and effort on behalf of our youth.

We remind you that the year 1998 is a jubilee year for our Church. We are celebrating the 80th Anniversary of our Church, as well as two other milestones: the 20th Anniversary of the episcopal ordination of Metropolitan Wasyly and the 15th Anniversary of the episcopal ordination of Archbishop John.

In order to enrich the celebration of this very special jubilee of our Church in Canada, we appeal and give our blessing to St. Andrew's College in Winnipeg to join in this celebration by holding a series of lectures about the life and religious activities of Metropolitan Ilarion (Ohienko), since it is due to his hard work and tireless efforts that our Canadian Metropolia was created. Also, we give our blessing for lectures to be given about other eminent leaders who gave their knowledte and energy for the good of our Church and its development. On the occasion of our Jubilee, we will have the opportunity to welcome Ecumenical Patriarch Bartholomew when he visits us in Winnipeg at Most Holy Trinity Metropolitan Cathedral and at St. Andrew's College.

We greet His All-Holiness, Patriarch Bartholomew, all our Hierarchs in and outside Ukraine and all Ukrainian people on the occasion of Christ's Nativity and Baptism and wish them a Happy New Year in 1998. We also greet you, dear Reverend Fathers, Dobrodiykas, Brothers and Sisters, on the occasion of this holiday season and pray that the Lord God will grant you good health, success in life and a strong faith.

May our Newborn Lord bless the entire Ukrainian nation and all believing Christians with His heavenly blessings. And may Christ's love fill our hearts so that we may ever be God's people. United with Christ in love, let us celebrate grandly and joyously. On the day of Christ's Nativity, let us all enter His Holy Temple together with our children and pledge our entire household in service to our Newborn Lord!

WASYLY, Metropolitan of Winnipeg and all Canada
JOHN, Archbishop of Edmonton and the Western Diocese
YURIJ, Bishop of Toronto and the Eastern Diocese
Most Holy Trinity Cathedral, Winnipeg
The 7th day of January, The Year of our Lord 1998

РІЗДВЯНЕ І НОВОРІЧНЕ АРХИПАСТИРСЬКЕ ПРИВІТАННЯ СОБОРУ ЄПИСКОПІВ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРВКИ В КАНАДИ

„Бог Предвічний народився
Прийшов днесь із небес
Щоб спасти люд свій ввесь
І утішився".....

Дорогі у Христі Сопастирі, Боголюбиві Вірні, Молодь і Діти! ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

Всевишній Господь сподобив нас зустрічати знова радісне свято Різдва Христового і Новий 1988 рік. Сповнені даром Святого Духа і піднесені радістю, ми зустрічаємо це Різдво із зближенням Ювілею нашого і всього християнського світу, а це - 2000 років від народження нашого Господа і Спаса Ісуса Христа. Різдво Христове - це Божий Дар для всього людства, - „Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Єдинородного, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, але мав життя вічне". (Ів. 3:16). Христове народження поєднало Небо із землею, як про те співали Св. Ангели: „Слава Богу на висоті, і на земли мир, у людях добра воля!" (Лк. 2:14). Святе Різдво Христове кличе нас і все людство до любови і миру, бо лише Христова любов в нас виявляє нашу віру. Не можна мати віру в нашого Спасителя і Його навчання і не любити ближнього.

Для нашої Св. Церкви та її вірних рік 1998 призначено , як „Рік нашої Української Православної Молоді" і ми, Собор Єпископів, закликаємо наше духовенство, професорів і викладачів Колегії Св. Андрея, наші Хвальні Управи, Складові Організації СУС та всі виховні чинники звернути пильну увагу на церковну працю на трьох площинах: релігійне навчання, комунікація і духовний ріст.

На протязі цього року віддаваймо все наше уміння і силу дітям і молоді. Навчайте їх брати живу участь у нашому церковному житті. Нехай вони в церкві знаходять теплу атмосферу. Давайте їм нагоду і заохочуйте їх співати в церковному хорі, читати Апостола, та духовно рости і збагачуватися, а Господь поблагословить всіх, що віддадуть свій час і труд для нашої молоді.

Пригадуємо, що у цьому, 1998 році припадає Ювілей 80-ліття нашої Церкви в Канаді, 20-ліття єпископського служіння Митрополита Василія та 15-ліття єпископського служіння Архиєпископа Івана. Для збагачення святкування знаменного Ювілею 80-ліття нашої Церкви в Канаді, звертаємося і благословляємо Колегії Св. Андрея з цього приводу відбути ряд докладів про життя і духовну діяльність Митрополита Іларіона (Огієнка), бо це завдяки його невтомній праці і старання створилася наша Всеканадська Митрополія. Благословляємо виголосити також доповіді про інших видатних діячів, які віддали свої знання для добра і зросту нашої церкви. З нагоди Ювілею нашої Церкви вітатимемо Вселенського Патріярха Варфоломея, який відвідає нас у Вінніпезі, в Митрополичій Катедрі Пресвятої Трійці та в Колегії Св. Андрея.

З різдвом Христовим, Новим Роком та Святим Йорданом вітаємо Його Всесвятість Патріярха Варфоломея та всіх наших Ієрархів в Україні і тих, що перебувають поза межами України та ввесь український народ. Вітаємо Вас, дорогі Отці, милі Добродійки, Брати і Сестри, з цими святами та молимо Господа Бога, щоб обдарував Вас добрим здоров'ям, успіхом у житті і Вірі.

Молімось, щоб Новонароджений Господь благословив ввесь український народ і всіх віруючих християн Своїми небесними благами. Молімось, щоб Христова любов опанувала наші серця і щоб ми завжди були народом Божим.

Об'єднані у Христі любов'ю, святкуймо велично і радісно. У день Різдва Христового прийдімо всі до Його Божого Храму разом з нашими діточками і прирічімо Новонародженому служити Йому цілим домом своїм!

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! СЛАВІМО ЙОГО!

ВАСИЛІЙ, Митрополит Вінніпегу і всієї Канади
ІВАН, Архиєпископ Едмонтону і Західньої Єпархії
ЮРІЙ, Єпископ Торонто і Східньої Єпархії

Божого Року 1998, січня, 7-го дня
Катедра Пресвятої Трійці у Вінніпезі

СВЯТОЧНИЙ ПРИВІТ

З Різдвом Христовим, Новим 1998 роком та Святим Йорданом радісно і сердечно вітаємо - від себе особисто та своєї родини - Єпископат Української Православної Церкви в Канаді: Митрополита Василія, Апрхиєпископа Івана, Єпископа Юрія, членів Світлої Консисторії та Президії її, працівників Канцелярії Консисторії, Складу Церковних Речей та Видавничої Спілки Еклезія, Всечесне Духовенство з їхніми родинами, Управи Громад/Парафій, благодійників і жертводавців наших та всіх вірних Української Православної Церкви в Канаді.

При цій нагоді вітаємо теж і громадські організації, а зокрема СУС, СУК, ТУС, СУМК, Український Музей Канади СУК та Інститути. Окремий привіт шлемо Колегії Св. Андрея, її Дирекції, Адміністрації та постійним жертводавцям, як Орден Св. Андрея, а зокрема тим, що навчають і навчаються в ній.

Тому, що рік 1998-ий є Роком Молоді, - щиро вітаємо всі молодіжні гуртки, ансамблі, хори, як рівнож учнів наших Садочків, Церковних і Українських шкіл та їх учетилів/наставників. Вітаємо і своїх родичів, приятелів та знайомих, а в тому й всіх наших братів і сестер в Україні і поза нею сущих.

Прийміть наші найкращі побажання щастя, здоров'я, благополуччя, добрих успіхів у починах Ваших та здійснення Ваших добрих мрій і бажань.

Нехай Всевишній обдарує всіх Вас Своїми небесними ласками і щедротами, добротою, любов'ю, вірою та надією на краще майбутнє.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! СЛАВІМО ЙОГО!

митр. прот. д-р Олег Кравченко -
Голова Президії Консисторії
з родиною

РЕДАКЦІЯ ЖУРНАЛУ „ПРОМІНЬ"
у ці радісні дні вітає
З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ

Дост. Соню Бейзик, крайову голову СУК та центральну управу, Достойного голову СУС і голів складових організацій, Провіціяльні Управи та все наше членство,

Блаженнішого Митрополита Василія, Високопреосвященного Владику Івана, Преосвященного Владику Юрія, митр. прот. д-ра Олега Кравченка - голову Президії Консисторії, все духовенство УПЦ в Канаді та шановних добродійок,

Референток „Променя", та всіх наших дорогих читачів, передплатників, жертводавців, дописувачів та всім тим що підтримують морально і матеріяльно наш журнал.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ - СЛАВІМО ЙОГО!

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ

ЦЕНТРАЛЯ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
щиро-сердечно вітає

всіх членок Союзу Українок Канади, заряди відділів,
Провінційні Екзекутиви,
Головну Редакторку Променя Орисю Сушко
Редакторку Оксану Арсено та всіх читачів Променя,
Голову Українського Музею Канади СУК - Євгена Кусія
Голів Центральних Управ:
Союзу Українців Самостійників - Михайла Залещука
Товариства Українців Самостійників - Івана Юрійчука
Союзу Української Молоді Канади - Євгена Кушніра
та все їхнє членство!
Митрополита Василія, Первоієрарха Української Православної Церкви в Канаді,
Високопреосвященного Владику Івана,
Преосвященного Владику Юрія,
Світлу Консисторію,
митроф. прот. д-ра Олега Кравченка - голову Президії Консисторії,
все духовенство УПЦ в Канаді
Шановних добродійок та
увесь український народ в Україні та в розсіянні сущих!

З нагоди Різдва Христового та нового 1998 року молимо Всевишнього, щоб у цьому році призначений як „Рік нашої Української Православної Молоді" послав всім тим що піклуються молоддю - родичам, виховникам і вчителям, зрозуміння великої відповідальності виховання нашої молоді. Бажаємо всім щастя, здоров'я, згоди, любови та єдности в праці.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ - СЛАВІМО ЙОГО!

Соня Бейзик, Голова — Марія Корчевич, Кор. Секретарка

Christ is Born!

In our modern world of chaos and instability, people of Ukrainian origin can turn to the customs of their forefathers for an inspiring revitalization of the spirit.

Beginning with St. Philip's Day (the day fell on November 27 in 1956), Ukrainians observe Advent (Pylypiwka). For six weeks all frivolous entertainments are set aside as each individual prepares his "dusha" (soul) as well as his home for the sacred celebration that commemorates the birth of the Saviour. No weddings or dances are held during the Advent period, and church rules demand that on Wednesdays and Fridays no meat be eaten and that all cooking be done with oil in place of butter or fat.

For several centuries, the early Christian church fought against the myriad pagan customs which had become extremely popular. These were year end rites to pagan Greek gods such as Dionyseus, Saturnali and Vrumali. After much conflict, the Church accepted a compromise by giving some of these rituals a religious meaning which enhanced the original customs. Gradually they became established traditions.

The evening of "Svyatey Vechir" (Holy Night) is a family occasion in which every member of the household takes an active part. Mother prepares 12 dishes in memory of the 12 disciples. Father carries in the "didukh" (a special sheaf of wheat), now considered the personification of Joseph. The children watch eagerly for the first star to appear in the sky so that the traditional meal may begin. The star is a reminder of the star that shone over the humble inn of Bethlehem.

After the impressive feast the family, caught by the spell of the solemn occasion, rests quietly in anticipation of the Christmas Mass at midnight.

The church, resplendent in holiday attire, is crowded with worshippers. Reverently they listen to the singing of the Troparion which pertains to the birth of Christ and to the reading of the Christmas story according to the Gospel of St. Matthew. Interspersed in the beautiful liturgical music is the singing of many traditional carols. (Carol singing continues at each regular service until February 15).
The priest ends the service with the Christmas greeting "Christ is born!" and the response comes in unison from the congregation "Let us glorify Him!" Then he begins the singing of the most beloved carol of all — God the Eternal is born today — and all the worshippers join in the stirring Christmas hymn.

With the majesty of these thoughts still lingering, the worshippers return home warmed by the glow of a spiritual flame which has burned strongly for many centuries in the hearts of all Ukrainians.

by Halia Pidruchny

Святкуємо Різдв'яні Свята

Немає іншого народу в світі, який маб би такі багаті й глибоко духові звичаї обходження різних свят як наш український народ.

Кожне свято починається не в самий день торжества, але має перед собою певний період, в якім мов би настроюємось духово до надходячого свята. Цей період називаємо постом. Час посту дає нам нагоду застановитися над святом, яке наближається і належно приготовитися до нього. Час посту дає нам нагоду стати, подумати над загальним ходом нашого щоденного життя і належно скерувати його. До великої міри, наше святкування й настрій свят залежить від нашого способу підготовки до нього під час посту. Піст перед Різдвом називається Пилипівка. В цей час мати -господиня має обов'язок, не лише духово приготовити себе й свою родину, але й прикрасати всіх потрібних речей на свята. Треба дідуха спорядити, сіна приготовити, або обрус вишити, та хату помити.

Нарешті Свят Вечір. Сонце зайшло ... звізда перша появилася. Все готове. В кухні стоїть дідух. Стіл застелений найкращим обрусом, стоїть аж вигинається під тягарем смачних страв. Сіно притрушене під столом і на столі під обрусом. Три колачі гордо займають середину столу, а поруч них стоять мов сторожі свічки. А самі страви ніколи так смачно не виглядали, може тому, що всі постили цілий день. Кутя прибрана оріхами та цукерками.... борщ - червоний пісний, але смачний з грибами і вушками, голубці, вареники з бараболею з капустою та з маком, або з сливками, сухий варений біб, горох і фасоля, підпеньки, смажена і холоджена риба, сухі варені овочі, сливки або грушки, пампушки й різні печені піжки. Обличчя родини навколо столу відзеркалює радість при світлі свічок; інше світло погашене. Гостей на Святий Вечір не проситься. Святий Вечір належить до родини, однак по великих містах є студенти, або самітні люди, які не мають дому, то таких слід запросити на Святу Вечерю. Всі вбрані по святочному. Розмова спокійна, але весела, звернена на членів родини, які відсутні. Настрій святочний. Якби були на Україні, діти по вечері, викрадались до стайні почути чи худоба розмовляє, або поспішили б до хресних батьків з вечерою. В Канаді можемо лише використати час при столі оповісти дітям, та пригадати собі, про всі інші подробиці наших звичаїв, яких нам тут неможливо виконати. По вечері колядують, аж поки прийде час йти до церкви з цілою родиною. Вже на перший день Різдва бувають гостини менші чи більші. Групи колядників, старші і молодші ходять колядувати.

Українці ще щасливі в тім, що по довгім приготовленню під час посту, наші свята не закінчуються за один день - одною подією. Наші свята продовжуються через три дні Різдвяних Свят, тоді Новий Рік (Василія Великого), - а закінчуються Богоявленням (Йорданом). Цих два тижні дає нам доволі часу забавитися і погоститися, поколядувати й пощедрувати і в церкві побути. Це само собою захищає нас від нарікання, яке інші народности мають, а саме, що так довго приготовляються, а за один день все закінчилося.

На Йорданські звичаї звертаємо менше уваги, хоч це свято є дуже

важне й має свої особливі звичаї, які не повинні занедбувати. Свято Богоявлення або Йордан чи Водохрещення, закінчує круг наших Різдв'яних Свят. Цим святом обходимо подію хрещення Ісуса Христа в ріці Йордані. День перед Йорданом зветься Щедрий Вечір. В цей день знову ж справляємо другу Святу Вечерю, дуже подібну до першої, але не таку багату. Декуди називають цю вечеру „голодна кутя". Пісні, які співаються в той вечір звуться щедрівками. Саму вечерю починають питтям ново-освяченої води. В Канаді прийнявся звичай справляти цю вечерю громадно; яку називаємо: Спільна Свята Вечеря. Це є дуже гарний звичай, бо дає кожному відчути, що наші окремі родини спільно творять одну велику родинну громаду, яка має одні цілі й напр'ями.

Особлива подія Йордану є освячення води. Раненько по Богослуженню, ціла громада, з великою побожністю, з процесією виходить на річку, або на проготовлене місце коло церкви де є вироблений пристіл і хрест з леду. Священик освячує воду. На українських землях під час освячення води вистрілювали сальву і випускали голуба при співі „Як в Йордані хрестився Ти Господи, тоді обявилась пошана Тройці, бо голос Отцівський свідчив про Тебе, улюбленим Сином Тебе називаючи, а Дух у постаті голубиній ствердив Слово обявлене. Слава Тобі, Христе Боже, що явився і мир просвітив".

Кожна родина бере собі додому посудину цієї освяченої води, щоб переховати до слідуючого року. Ця вода має охороняти цілий дім від всякого зла. Знаємо, що багато приписується силі цій воді, та й хто буде перечити? Глибока віра творить багато чудес. Кожний член родини обовязково кушає освяченої води перед обідом на Йордан. Йорданські свята завершуються аж тоді, коли священик відвідає дім, щоб помолитися з родиною й поблагословити цілу хату освяченою водою. До відвідування священика кожний дім належно приготовлений. Бодай один колач стоїть з свічками на столі під іконою або на шафі. Наколи священик увійде в дім, свічки треба засвітити й цілою родиною приступити почути початкуючі молитви. По закінченні цих молитов, один член родини бере свічку й супроводить священика до кожної кімнати при співі Йорданського тропара „Як в Йордані хрестився Ти Господи.....

„Святий Вечір належить до родини..."

Можна бачити які перозлучні є дім і церква в наших звичаях. Одне одного доповнює до тої міри, що без одного або другого прямо неможливим вповні святкувати або перевести в життя наші традиційні звичаї.

Були часи, коли українці святкуючи свята, мусіли пояснювати про себе своїм співгорожанам. Тепер часи змінилися. Українці зайняли своє належне місце у загальному суспільстві. Тепер наші співгорожани розуміють нас, поважають нас і все що нам належить. Преса описує, радіо проголошує, телевізія висвітлює, з великою приємністю наші скарби традиції. Але на привеликий жаль бачимо, що чим більше розуміють нас інші, чим більше цінять те, що нам дороге, тим більше ми самі опускаємо те, що якраз робить нас тими якими ми є. Без наших традиційних звичаїв ми були б от собі люди згублені в масах інших звичайних істот. Тому то жаль збирає, коли приходиться відвідати український дім з групою молоденьких колядників і бачити в кутку нещасну, обсипану, суху ялинку, яка своє найкраще відслужила місяць взад. Жаль на душі, як не видно під столом сіна ані на столі колачів та не чути тих магічних запахів, які лише можливі в домі, де все потрібне було постаране. Всі ми маємо спомини з молодечих літ про свята в нашому домі. Так як пам'ятаєм так і розуміем. А розуміємо так, як мама не лише розказала, але і показала. Святий Вечір має особливу атмосферу... мов Дух Святий сходить і окружує наш дім, стіл та цілу родину. Ця атмосфера залежить виключно від того, в якім дусі і настрої мати робить приготування до свят.

Святкуймо свята й передаваймо нашим дітям не лише пишні коштовні дарунки, але й те, що за гроші неможливо купити....глибокий духовий святочний настрій, який робить наші свята відмінними від інших народів.

добр. Стефанія Юрківська

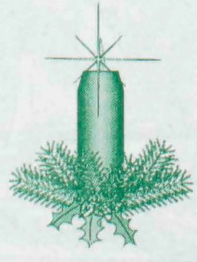

Climbing to Christmas

by Marvin Barrett
Reprinted from PARABOLA,
the Magazine of Myth and Tradition,
Vol. XXI No. 4 (Winter, 1997),
with the author's permission.

It is December 25, and I am in the chapel of St. Luke's Hospital in Manhattan. There, on the balcony, a handful of us are weakly singing the Christmas hymns: "Hark the Herald Angels," "*Adeste Fideles,* " "O Little Town of Bethlehem," "Holy Night."

Then the service is over, the chaplain and organist are gone, and we wait in our hospital gowns and paper slippers for our caretakers to come and wheel or lead us away: an old lady, another old gentleman besides myself, two worn-looking younger women, and a couple in street clothes waiting for news, good or bad. Someone begins to sing "The First Noel." We all join in *a capella,* thin and wobbly, but on key and maybe just a bit defiant. For me there is a sort of cumulative miracle, unexpected yet emphatic, a shining package with the words embedded in it.

This was the same hymn that, three months ago, I was singing in the manger at Bethlehem. There were sixteen of us, students enrolled in the long course, "The Bible and the Holy Land, Home of Three Great Faiths," at St. George's College in Jerusalem. Fifteen were hale, strong-lunged, young Third World clergymen of many denominations from many places: Taiwan, Brazil, Hong Kong, India, Tahiti, Cebu, Zimbabwe. And then there was me, the ringer, recently retired from the Columbia School of Journalism and pushing seventy, who was barely an Episcopalian. With the manger all to ourselves, and although Christmas was still a season away, we sang.

Here is the sort of thing that had been going on all fall in a land where miracles were commonplace: a climb up Tabor, the Mount of Transfiguration; Masada (the funicular down, not up); up both ends of Carmel; Scopus, many times; Ein Gedi; the Herodium; a thousand steps up the Mount of Temptation (with my defective heart what was I thinking of?); up the slow slope of the Mount of the Beatitudes, looking the heart-breaking, miracle-strewn distance down over Capernaum, over Tabgha to the Sea of Galilee. Up to Belvoir, up the Mount of Olives — not, however, the seven thousand steps up Sinai, but instead looking up in awe from St. Catherine's, the site of the Burning Bush, to the red stone heap above.

Still, a lot of climbing. A pilgrim (I was after all a pilgrim) is expected to climb and to visit — a lot of visits, to caves, to tunnels and tombs, to churches and palaces, tels and crypts, Joshua's Jericho, John's Jordan, digs and open fields, Megiddo where (at the moment it seems quite likely) the final battle is to be fought, Nazareth, Cana (water into wine), Acco, Nebi Samwil, Lod, Safed, San Saaba, Gamala, Gadara (the maddened swine) Emmaus (the resurrection confirmed). The Judaean wilderness, pink and mauve, spread out before me with Bethany, the raising of Lazarus, Gethsemane, the Mosque of Omar, the Temple Wall, Calvary and the Sepulchre somewhere at my back. Spots holy and not so — Sodom to the right as we rattle south past Qumran to Akaba — and everywhere a conviction of authenticity, that this is certainly where it all happened: the history, the prodigies, the miracles.

Now, the Holy Land behind me, it is as if the nurse's aide had put me in my chair with wheels, a blanket across my lap, and intentionally pushed me through all those bleak hospital corridors to a final bright eminence.

Those men in their green dusters with their masks, their bakers' hats, their knives and saws — I have survived them. It is a miracle reinforced, realized, riding on top of our thin, wispy patients' voices.

Nor is it so dire as all this obliquity would seem to suggest, to be back in the hospital, recovering, they assured me (and I don't doubt it, as they have been right before with two heart attacks and one excised cancer) from a quintuple bypass. Not dire at all, but quite homey. There was a long wait for surgery from Friday noon to early evening, the last Friday but one of Advent, and the last bypass of the week, with my wife Mary Ellin and youngest daughter Katherine filling the time singing, not the appropriate carols, but all the songs we sang on the long drive to the beach, from the country into the city, or to Des Moines — the six of us, four children and two grown ups, in our tarnished gold Chrysler station wagon with the defective shock absorbers, singing "Blue Skies," "Don't Bring Lulu," "Let's Have Another Cup of Coffee," "Mean to Me" — until they finally wheeled me away on a gurney with creaking wheels and a thin blanket up to my chin, not all that scared, a molehill being pushed to Muhammad.

Later, Mary Ellin and the three clergymen given the right to visit in the recovery room would say I looked appalling, that I had as many tubes and wires hanging from me as a cuttlefish has tentacles, not a particularly pretty picture. And when they asked me how I, how it, felt, I gave them all a very cold look and said, so Mary Ellin reports, "Disagreeable," answering both questions at once.

Now, for the moment, they are gone — the tubes and wires, the clergymen, my wife and daughter — and across my chest is a kind of grate, as if, were it not there, my heart might escape, swell, and flap away. Yesterday at chapel and a little later it seemed it must do just that, swell and break through. But it was contained.

My breath is shallow. I shuffle like the old man I have recently been claiming to be: not pretending now, but the real thing. Tubeless and wireless, I look in my lavatory mirror, and the face is grey almost as death — but death departing, not homing in.

Sometime during the eleven weeks I was in Israel, Mary Ellin had her sixtieth birthday. Katherine and Benjy gave the party, their first in their new apartment on Washington Heights, and read my greetings from the Holy Land. I celebrated our thirty-fifth anniversary in a sleeping bag on the cooling sands of the Sinai, and when I was back in Jerusalem Mary Ellin phoned to tell me that Elizabeth, our eldest, was expecting a baby, our first grandchild, next May.

Coming up from walking Molly, our dog, in Riverside Park, I had felt a little odd, short of breath, slightly dizzy: not much to go on, a ghost of older symptoms. After climbing every mountain in the Holy Land, to succumb to a few steps up from Riverside Drive to Claremont Avenue, which was what I was doing, seemed ludicrous.

So I am back where I have been many times before. They have, I am told, split me open like a chicken, rearranged things, and sewed me back up, as good as new, or at least a lot better than I was.

Mary Ellin reports that her father called, asking, before she could tell him the latest development, to talk to me. He had just got the card I sent him from Jerusalem, and with that curiosity which at ninety-eight is still not satisfied, demanded an accounting of what was going on in the land of his forefathers. Mary Ellin gave him my current address. "Oh, my God," he said, which was, in my opinion, an appropriate response. The in-laws' flowers are conspicuous on the windowsill along with a handmade Christmas card from our artist son, and the animals from the Christmas stocking our middle daughter put together for me: a papier-mâché zebra, a glass frog, a stuffed seal. Beyond the pane, past the largest Gothic church in Christendom, a mountain in grey stone, are the pigeons, the peacocks, and the chickens, in the sun of the cathedral yard.

Temper the wind to the shorn lamb — where do the old enter into that prescription? Are the old shorn, or are they covered by the wool of experience?

Temper the wind to the shorn lamb — where do the old enter into that prescription? Are the old shorn, or are they covered by the wool of experi-

ence? Are the bright-eyed and bushy-tailed young (certainly not a shorn image) the truly shorn, having not yet grown their winter coats? It is another of those sayings that flips under examination, and then flips again. Did this latest sickness, did my sojourn in the Holy Land, shear me or furnish me with another, thicker blanket? And is it more desirable, after all, to be shorn — better to be exposed than protected?

Indeed, at sixty-six should I have been camping out in the Sinai, in the sand in a sleeping bag, celebrating a distant anniversary with questionable food and drink? Should I have staring sleepless across a dry, stony valley to a soaring cliff that could be, under an almost full moon, a sleeping city, a deserted monastery, or a derelict temple? Experience would seem to answer "yes."

As the group elder I had been allowed to carry the cross into the Church of the Holy Sepulchre and read the meditation before the tomb. I had been the first to read the Scripture and designate the hymns to be sung in the red wastes of the Sinai alongside the beehive huts — "the tombs of the damned." "A jolly desert," T. E. Lawrence told Robert Graves. The Jews thought otherwise.

At St. George's College, I was not only the oldest but also the only one unordained. But no one among that group of young clergymen was likely to take back to their congregations on five continents more than I, speechless, took to an unwitting congregation on that chapel balcony at St. Luke's Hospital. And it seemed to me a fair and appropriate distribution.

The list for my last day in Jerusalem:

The Dome of the Rock
The Fountain of Sultan Qa'it Bay
St Anne's
The Marmaluke Houses
The Abyssinian Chapel
The Church of St. John the Baptist
The Church of St. Mary Magdalene
The Tomb of the Kings
The Bethesda Pool

I got as far as the Damascus Gate, where I met a classmate, a worldly Australian destined for a lifetime in a monastery in England, who said that four Arab students had been shot by Israeli soldiers up north and the army was pouring into the Old City by the Dung Gate in expectation of bad trouble. I turned back.

In the Holy Land everyone has fertile ground for anger. The old. The young. The Jews. The Arabs. When I heard the grievances of the Jews, I felt sorry for the Arabs. When I heard the Arabs, it was the Jews I felt sorry for. Facing the young, I did not know what to think.

So approaching three score and ten I have managed a peak experience. Does a pilgrimage to Jerusalem and back make me a little short of being old? Pilgrims are of no particular age. But perhaps pilgrims who come back are not yet quite old. And now with my quintuple bypass I am back yet again.

As you move through life your hope in miracles, in luck, in happy accidents, in immunity, disappears, along with your dread of the opposite. The miracle is not something that happens to you — it is all around you, and you are embedded in it, moving through it, part of it.

Accustomed to limits, to guidelines, to markers, I stand here stunned, amazed. I haven't had such a sense of space since I was twenty — the splendor, and the terror of it. All that out there ahead of me, around me, to be explored, to be prospected, mapped, traversed.

The Holy Land and the operating theater are out of sight. For the moment the space is clear, and it is up to me to cross it.

The above is from a consideration of old age in the form of a journal, kept in the years leading up to the author's seventieth birthday.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає
СХІДНЯ ЕКЗЕКУТИВА СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Блаженнішому Митрополитові Василію, Владикам, Духовенству, Центральній Управі Союзу Українок Канади, на чолі з головою Сонею Бейзик, Провінційним Екзекутивам, всім членкам Союзу Українок Канади, проводам і членам складових організацій СУС, редакції журналу „Промінь" разом із їх родинами і всьому Українському народові в Канаді і у вільній Україні!

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ! СЛАВІМО ЙОГО!

Маруся Венгер
Голова

Ольга Гуменюк
Секретарка

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає
ПРОВІНЦІЙНА ЕКЗЕКУТИВА СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ НА САСКАЧЕВАН

Блаженнімшому Митрополитові Василієві, Владикам і всьому Духовенству Української Православної Церкви в Канаді, Централі Союзу Українок Канади і провінційним управам, членству по відділах, редакції журналу „Промінь" і всьому українському народові в Канаді і у вільній Україні!

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! СЛАВІМО ЙОГО!

Соня Бремнер
Голова

Галя Клапушак
Кор. Секретарка

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Бажаємо
Блаженнішому Митрополитові
Василеві, Владикам і всьому Духовенству нашої Церкви, членам Проводу Союзу Українок Канади, Центральній Управі, Провінційним Екзекутивам, всьому членству нашої організації по відділах разом з їхними родинами, редакції журналу „Промінь" та всьому українському народові в Україні і по всьому світі.

Провінційна Управа Союзу Українок Канади на Альберту

Александра Гоголь
Голова

Ліна Ґулуцан
Референтка „Промінь"

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Членки відділи ім. Д-р. Савелі Стечишин, Келовна Б.К.
бажають
Центральній Управі Союзу Українок Канади, нашим Церковним Ієрархам і Духовенству, редакції журналу „Промінь", членкам складових організацій Союзу Українців Самостійників та їхнім родинам і всьому Українському Народові.

Христос Народився! Славімо Його!

Анна Стельмащук
Голова

Анна Шепель
Секретарка

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає
МАНІТОБСЬКА ПРОВ. ЕКЗЕКУТИВА СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Центральній Управі Союзу Українок, нашим церковним Ієрархам і Духовенству, редакції журналу „Промінь" та його чи тачам, членам усіх складових організацій Союзу Українців Самостійників та їх родинам і всьому Українському Народові.

Христос Рождається! Славімо Його!

Ольга Ковальчук
Голова

Галя Ласько
Фін.. Секретарка

РАДІСНИХ СВЯТ ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажаємо:

Ієрархії Українських Церков
Президентові України Л. Кучмі,
Українському Народові,
Крайовим Управам і членкам та
їх родинам:
Союзу Українок Канади, Організації Українок Канади, Ліги Українок Канади, Ліги Українських Католицьких Жінок Канади
З традиційним привітом:

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!

За Комітет Українок Канади
Соня Бейзик
Голова

Марта Левицька-Костюк
Секретарка

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають
УПРАВА І ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ СОЮЗУ УКРАЇНОК ПРИ КАТЕДРІ СВЯТОГО ІВАНА В ЕДМОНТОНІ

Блаженнішому Митрополитові Василієві, Владикам і всьому Духовенству нашої Церкви, членкам проводу Союзу Українок Канади, Центральній Управі, Провінційним Екзекути вам, всьому членству нашої організації по відділах разом з їхніми родинами, редакції „Українського Голосу" і всьому українському народові у вільному світі й у Вільній Україні.

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ! СЛАВІМО ЙОГО!

Наталка Фарина-Кіт
Голова

Наталка Мельничук
Кореспонд. Секретарка

З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І НОВОГО РОКУ
вітаємо

Владик і духовенство УПЦК, Централю Союзу Українок Канади, Провінційні Екзекутиви Союзу, управи й членство всіх складових організацій СУС, редакцію журналу „Промінь", членок всіх відділів і їх родин і весь Український Народ.

ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ ДОНЬКИ УКРАЇНИ ПРИ КАТЕДРІ СВ. СОФІЇ В МОНТРЕАЛІ, КВЕБЕК

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ! СЛАВІМО ЙОГО!

Оксана Русин
Голова

Стефанія Кульба
Кор. Секретарка

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ

ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ ІМ. СОФІЇ РУСОВОЇ ПРИ СОБОРІ СВ. ДИМИТРІЯ В ТОРОНТІ
сердечно вітає

Його Блаженнішого Владику Василія, Митрополита Вінніпегу і всієї Канади, Високопреосвященніших Владик Івана і Юрія, Світлу Консисторію та її Президію, всечесніше духовенство УПЦК, Централю Союзу Українок Канади , всі складові організації СУС із членами по відділах і їхні родини, редакцію „Промінь"
і ввесь український народ по всьому світі.

Константція Чорна
Ярослава Балаюра
спів-голови

Анна Бахмач
кор. секетарка

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ в ТУ ГИЛС, АЛЬБЕРТА

Блаженнішому Митрополитові Василію, Владикам і всьому Духовенству Української Православної Церкви, Центральній Управі Союзу Українок Канади, СУС, СУМК і редакції журналу „Промінь", усьому Українському Народові в Канаді, в Україні і у вільному світі.

ХРИСТО РОДИВСЯ! СЛАВІМО ЙОГО!

Марійка Олійник
голова

Павліна Мулька
реф. „Променя"

ВЕСЛЕХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

УПРАВА Й ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ У САСКАТУНІ, САСКАЧЕВАН

шлють найщиріші побажання Блаженнішому Митрополитові Василію, Владикам Івану і Юрію, Консисторії Української Прав. Церкви в Канаді, Духовенству, Вірним, Централі Союзу Українок Канади, Провінційним Екзекутивам, Централі Союзу Українців Самостійників, Союзу Української Молоді Канади й редакції журналу „Промінь".

Вітаємо відродження Української Автокефальної Православної Церкви й Союз Українок на рідних землях нашим традиційним поздоровленням

ХРИСОС НАРОДИВСЯ! СЛАВІМ ЙОГО!

Марія Кіндрачук
Голова

Анна Михайлюк
Референтка „Промінь"

ВСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають управа й членки Союзу Українок Канади Відділу ім. Людмили Старицької-Черняхівської, Торонто Захід

Нашим церковним Ієрархам і Духовенсвтву, Центральній Управі Союзу Українок Канади, Редакції „Промінь" та його читачам, всім своїм членкам та їх родинам і всьому українському народові в Україні і поза Україною.

Марта Цехош
Голова

Людмила Сумик
Секретарка

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають членки СУК відділу ім. Лесі Українки в Давфин, Манітоба

Вітаємо центральну управу Союзу Українок Канади, редакцію журнала Промінь, процінційні управи і членок по відділах Союзу та ввесь український народ по всьому світі.

Розалія Грицай
Голова

Марія Тузик
Кор. секретарка

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають
ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ім. О. ПЧІЛКИ в ЙОРКТОН, САСК.

Блаженнішому Митрополитові Василієві, Владикам і всьому Духовенству нашої Церкви, центральному проводу Союзу Українок Канади, провінційним управам, всьому членству нашої організації по всіх відділах разом з їх родинами, редакції „Промінь" і всьому Українському Народові у вільному світі й в Україні.

Анна Гудима — Голова
Орися Василишин — Референтка „Промінь"

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають
Управа і членки СУК відділу ім. Княгині Ольги у Вернон, Б.К.

Нашим церковним Ієрархам і Духовенству, Центральній Управі Союзу Українок Канади, редакції журналу Промінь і його читачам. Всім нашим членкам і їхнім родинам, і всьому українському народові у вільному світ, в Україні і в Канаді.

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!
СЛАВІМ ЙОГО!

Доротея Панчук — Голова
Настасія Микитюк — Референтка Променя

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО й ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
засилають членки відділу СУК, ім. Олени Пчілки з Норт Бетелфорд, Саскачеван

Нашим Владикам, Блаженнішому Митрополиту Василію, Єпископам Івану і Юрію, Голові Президії Консисторії отцю Кравченку і усім членам Консисторії УПЦК.

Централі Союзу Українок Канади, Провінційним Екзекутивам і усім членкам Союзу

Редакції Променя і їх працівникам.
Проводові Союзу Українців Самостійників і їх складових організацій.

Президії Світового Конгресу Українців і Конгресу Українців Канади.

Рівнож бажаємо нашим братам і сестрам у вільній Україні веселих святкувань Різдва Христового і багатого нового року.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ - СЛАВІМО ЙОГО!

Оля Бицкал — Голова
Катерина Маліцька — Референтка

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають
членки відділу ім. Ольга Кобилянської в Смоки Лейк, Альберта

Вітаємо центральну управу Союзу Українок Канади, Редакцію Журнала Промінь, Провінційні екзекутиви і членок по відділах Союзу та ввесь український народ по всьому світі.

ХРИСТО РОЖДАЄТЬСЯ!
СЛАВІМО ЙОГО!

Mary Kokotilo — President
Louise Wright — Secretary

Elizabeth Roshko
Treasurer

З НАГОДИ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І НОВОГО РОКУ

посилають найкращі побажання
ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ
СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ім. ЛЕСІ УКРАЇНКИ, ВІННІПЕҐ, МАН.

Центральній Управі Союзу Українок Канади, Провінційним Екзекутивам Союзу, всьому членству по відділах, редакційному персоналові Променя, всьому нашому духовенству та всьому українському народові у вільному світі як також в незалежній Україні.

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!
СЛАВІМ ЙОГО!

Галя Майба — Голова
Марія Коваленко — Секретарка

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗАДВА ХРИСТОВОГО І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають
ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ОЛЕНИ ПЧІЛКИ НЮ ВЕСТМИНСТЕР, Б.К.

Духовенству Української Православної Церкви в Канаді
Проводові і Редакції Журналу Промінь
Членкам всіх відділів Союз Українок Канади і їх родинам
та всьому Християнському Народові по всьому світі

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!
СЛАВІМ ЙОГО!

Оля Ваврик — Голова
Михайліна Елисон — Секретарка

З НАГОДИ СВЯТ РІЗДВА ХРИТОВОГО І НОВОГО РОКУ

пересилаємо найкращі побажання
проводові
Союзу Українців Самостійників з його складовими організаціями
й членством, вітаємо журнал „Промінь",
часопис Український Голос а також
увесь український нарід на Батьківщині
і в діяспорі

ХРИТОС РОЖДАЄТЬЯ!
СЛАВІТЕ ЙОГО!

За Відділ Союзу Українок Канади, ім. Лесі Українки, Оттава, Онтаріо

Ліза Маларек — Голова
Галина Михальчук — Секретарка

Поміщуємо ще одного листа від студента в Україні, який одержав стипендію Союзу Українок Канади.

Щановна Централя Союзу Українок Канади!

Щиро дякую Вам за виявлену довіру до мене у наданні стипендії Союзу Українок Канади. Це величезна честь для мене скористатись такою благородною матеріально-духовною підтримкою, особливо в такий відповідальний час, час становлення і зміцнення нашої молодої держави. Хочу запевнити вас, що надані вами кошти будуть застосовані на розвиток і вдосконалення моїх фахових навичок та на здобуття міцної професійної освіти, щоб тепер і в майбутньому бути корисним у розбудові нашої рідної України. А бути по справжньому корисним, я вважаю, можна лише тоді, коли здобув гарної освіти і став справжнім фахівцем у своїй професії.

Я зараз навчаюсь на третьому курсі Української Академії Мистецтва на відділенні графічного дизайну, факультету графіки. Цей напрямок у мистецтві ще не достатньо розвинутий у нашій державі, оскільки він є новим для нас і набув реального значення лише після проголошення незалежності України. Тому спеціалісти даного профіля дуже необхідні для України. Враховуючи те, що матеріали, з якими працюють дизайнери (папір, фарби, пензлі, олівці, і.т.д.) дуже вартісні, то щиросердечно надана вами стипендія є величезною підтримкою для мене і реальною можливістю якісніше працювати над вдосконаленням свого професіоналізму.

Вважаю за честь для себе звітувати перед вами про свої успіхи у навчанні, розвитку професійних здібностей та участі у громадсько-політичному житті України. За літо 1997 року мені вдалося розробити дизайн оформлення книги, що вперше перекладена українською мовою - Фредерік Коплстон - <Середньовічна філософія>, яка є першою книгою серії - Класика Історика-Філософської Думки. Планується видання ще багатьох авторів, у рамках цієї серії, що ніколи не були друковані українською мовою. Зрозуміло, якими важливими є такі книги для сучасного українського студента. Ще був зроблений мною плакат до Першого Всесвітнього Фестивалю Мистецтв Українського Козацтва. В грудні цього року готується до друку невеличка підбірка моїх робіт у журналі <Київська Старовина>. Використаю найпершу нагоду надіслати вам зразки своїх робіт.

Зі глибокою повагою, щирою подякою та побажаннями всіх гараздів.

-- Ярослав Мулява

Appreciation

We are pleased to inform our members that Anne Klapoushak of Saskatoon has agreed to be the representative from the UWAC National Executive to the Ukrainian Museum of Canada UWAC. Anne is an active member of the Olha Kobylanska Branch of the UWAC at Holy Trinity Ukrainian Orthodox Cathedral in Saskatoon SK. She is also a member of the Board of Directors of the Museum. The national executive sincerely thanks Mrs. Klapoushak for accepting this responsibility.

Централя Союзу Українок Канади з приємністю повідомляє членство, що п-ні Анна Клапушак з Саскатуну погодилася бути репрезентанткою від Централі до Українського Музею Канади СУК. Щира подяка п-ні Клапушак, що взяла на себе цей обов'язок.

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Ukrainian Women's Association of Canada

З надходячим Новим Роком, ми заохочуємо наші відділи зробити декілька резолюцій на 1998 рік. Можете взяти собі за приклад Відділ СУК ім. Ганки Романчич в Саскатуні, який включає передплату за Промінь у своїй членській вкладці. Референт Променя, Галя Щерблюк, пригадує, що всі наші членкині можуть і повинні передплачувати їхній журнал.

Висилка Різдв'яного обіжника та анкети нашим відділам була дуже коштовна річ. Отож, більшість комунікації від крайової канцелярії від тепер буде переходити через сторінки в Промені. Ми заохочуємо всі голови прочитати „Вісті з Централі" на своїх зборах.

Cutting the Anniversary cake at the 65th Anniversary of Olha Basarab branch of UWAC in Calgary AB
L to R: Alexandra Hohol, Alberta Provincial President; Sonja Bejzyk, National President; Natalka Matweow, Branch President

Більшість відділів вже відбули свої річні збори і тому пригадуємо Вам виповнити анкету та повернути одну копію до крайової канцелярії, вислати одну копію до Вашої провінційної канцелярії та затримати одну для Вашого архіву.

Для мене була надзвичайна честь відвідати Відділ СУК ім. Ольги Басарабової у Калгарі, де нагороджено грамотами членок за 25 і 50 ліття членства у СУК. 10 почесних членкинь були представлені та визнані за їхню відданість і працю для СУК поверх 50 років. Програмою вміло перевела Маруся Кошарич. Особливу подяку складаю голові відділу, Натальці Матвіїв, та всім членкиням за добре організовану програму, в якій почесні гості радо приймали участь та залишиться їм милим спомином.

Пізнайте наших провінційних голів

Александра Гоголь є нашою провінційною головою СУК в Альберті на третьому році своєї каденції. Вона є активною членкинею відділу СУК при Українській Православній Церкві Св. Андрея в Едмонтоні поверх 30 років - будучи його головою, секретаркою, скарбницею, культурним референтом, дорадницею молодшого СУМК та референткою підприємств. Як членкиня, вона віддала багато років свого часу молоді, як дорадницею СУМК на місцевому, провінційному та крайовому рівні. Пані Гоголь є спів-автором Програми Нагород для молодшого СУМК і брала участь у дослідженні та виданні історії СУМК Альберти та Британської Колюмбії - „Стежки СУМК". Вона є активна та віддана членкиня Української Православної Церкви в Канаді і в теперішний час є членкинею Історії та Науково-Релігійної Комісії Західної Єпархії УПЦК.

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Ukrainian Women's Association of Canada

As we enter the New Year, we encourage all our branches to make some resolutions for 1998. One of these could be to follow the example of the Hanka Romanchych Branch in Saskatoon, whose membership fee includes a subscription to Promin. As mentioned by our Promin Convenor, Halia Scherbluk, all our members should and could subscribe to their own journal.

Sending out the Christmas newsletter and the anketa to the branches was a very costly project. Therefore, most of our communicating from the national office will be done throught the pages in Promin. We encourage all presidents to read the "News from the National Office" at their meetings.

Most branches have had their annual meetings and thus are reminded to fill out the anketa and return one copy to the national office, send one copy to their respective provincial office, and retain one copy for your archives.

It was an honour for me to visit the Olha Basarab Branch of UWAC in Calary, where certificates were presented to members for 25 and 50 years of membership in UWAC. There were 10 honourary members introduced and recognized for their dedication and service to UWAC for over 50 years. The program was very capably conducted by Marusia Koszarycz. A sincere thank you to Natalka Matweow, Branch President, and to all the members for a well organized program, and one that the honoured guests were pleased to be a part of and will cherish with fond memories.

Meet our Provincial Presidents

ALEXANDRA HOHOL

Alexandra Hohl is Alberta Provincial President of UWAC completing her third year in office. She has been an active member of the UWAC branch at St. Andrews Ukrainian Orthodox Church in Edmonton for over 30 years - being its President, Secretary, Treasurer, Cultural Convenor, CYMK advisor and Social Convenor. She is a member who has dedicated many years of her time to our youth, being a CYMK Advisor at the local, provincial and national level of UWAC. Mrs. Hohol co-authored the CYMK Awards Program for Junior CYMK and was involved in the research and publication of the Alberta-BC CYMK history book - "CYMK Pathways". She is an active and dedicated member of the Ukrainian Orthodox Church of Canada and presently is a member of the Western Diocese History and Religious Education Committee of the UOCC.

Мистець повертається на Україну

Вираз „Нашого цвіту по всьому світу" став уже тривіальним. Але не зважаючи на це, він завжди актуальний, бо в кожній частині світу, навіть у далекій Новій Зеландії, є наші люди. І це воістину наш цвіт, бо вони не тільки зберігають наші традиції та культуру, а й додають того цвіту українського генія до життя й побуту країни поселення.

Про це не раз думалося під час перебування в Україні вдови художника Вадима Доброліжа з Канади.

.... Почавши своє навчання в Київському художньому інституті під керівництвом Федора Кричевського, початківець незабаром опиняється там, де „козам роги правлять". Пильні „мистецтвознавці" узріли в портреті Сталіна, виконаному студентом для заробітку, ... мишу, що ніби вибігла з висів вождя. (Про цей чи аналогічний випадок під час перших у Радянському „Союзі" виборів 1937 року я пам'ятаю особисто. Будучи п'ятирічною дитиною, я був страшенно здивований тим, що раптом з парканів і стін здирають незадовго перед тим портрети Сталіна. Дорослі пояснювали, що певаче якийсь художник, „ворог народу", намалював чи то мишу, чи то зайця, що вискакував з вусів. Проте, як не крутили ті портрети, під яким кутом не дивилися, але зайця нікому не вдалося „вполювати". - (Ю.О.)

Звільнившись по деякім часі, Вадим Доброліж потрапляє у вир другої світової війни, а з 1948 року мешкає з родиною в Канаді. Там протягом чверті століття й розквітала його творчість - до самої смерті 1973 року. Портрети й натюрморти, постальгійні замальовки ідеологізованих українських сіл і пейзажі нової батьківщини, розписи церков - ось доробок художника. Звісно, за режиму червоної імперії в Україні не могло бути відомим ім'я мистця, який утік із сталінського „раю". Та от часи, слава Богу, змінилися, і мистецька громадськість України дістала можливість ознайомитися з його творчістю.

4 серпня 1997 року в товаристві „Україна" пані Валентина Доброліж вручала виданий У Канаді 1985 року альбом репродукцій свого покійного чоловіка. Відтепер з творчістю В. Доброліжа зможуть познайомитися читачі однієї з найбільших і найпрестижніших Національної парламентської бібліотеки України, науковці Національного музею українського образотворчого мистецтва та музею історії Києва, активісти й прихильники Всеукраїнського товариства „Просвіта" і товариства культурних звязків з українцями за межами України.

Альбом вручено також знаному мистецтвознавцеві й богослову, досліднику й популяризаторові творчості українських мистців на американському континенті Дмитрові Степовику та відомому громадському діячеві й меценатові з Австралії п. Михайлу Гояну. Пані Валентина, звертаючись до кожного адресата особисто, підкреслювала саме те, чим вона керувалася, добираючи тих, хто в першу чергу отримав альбом.

Музей історії Києва, зокрема, ще задовго до особистого знайомства намагався налагодити контакт з п. Валентиною, і пам'ять про художника безперечно має бути в музеї міста, яке так любив В. Доброліж і яке йому не судилося побачити в часи відродження української держави. Безперечно, що альбом, переданий п. М. Гояну, а через нього усій громаді українців в Австралії, сприятиме зміцненню зв'язків між українцями в різних країнах, бо, як зазначила пані Валентина, „доля розкидала українців по всій землі, але чим більше ми знатимемо один про одного, тим краще буде для нашої спільної й єдиної Батьківщини". Це особливо актуально звучить напередодні II-го Всесвітнього форуму українців.

Щиро вітали пані Доброліж заступник директора Національної парламентської бібліотеки пані Олена Александрова, пан Михайло Гоян, член Президії Товариства „Україна" голова Секретаріату УВКР п. Михайло Слабошпицький та інші.

Пані В. Доброліж відвідала також Ніжин - батьківщину художника та Чернігів. Це стало можливим завдяки старанням палкого й енергійного краєзнавця,

Пані Валентина Доброліж вручає альбом про який згадано в дописі.

завідуючого кафедри й декана Ніжинського педагогічного інституту імені М. В. Гоголя. Григорія Васильовича Самійленка. Працюючи над четвертою книжкою парисів про видатних людей Ніжинщини - про мистців, пан Самійленко через знайомих у Канаді кілька років розшукував сліди родини Вадима Доброліжа.

.....На порозі художнього відділу Ніжинського краєзнавчого музею гостю щиро, хлібом і сіллю привітали діти, чепурненько одягнені в українські строї. Пані Валентині було показано експозицію цього музею, експонати унікальнього, єдиного на теренах колишнього Радянського Союзу, музею - пошти, відділу стародруків та рідкісної книги бібліотеки педінституту, започаткованої ще в часи М. Гоголя подарунками відомої родини української шляхти Безбородьків. Про багатства й значення бібліотеки (1 млн. одиниць зберігання) свідчить той факт, що в її фондах зберігається один з трьох уцілілих після пожежі примірників першого видання „Слова о полку Ігоревім". Стіни педінституту, особливо „гоголівський" корпус своїм виглядом підкреслюють значення цього чи не найдавнішого інституту..... Чудове тихе місто з його церквами, парками, пам'ятниками може зачарувати будь-кого. Особливо вразила гостю якась чарівна атмосфера давнього культурного центру, його незламні культурні традиції, що ось уже 200 років переходять з покоління в покоління. І люди - закохані в свою справу, в своє місто, в свою місію на землі, в свою рідну землю. Ще не всі вони пройняті політичними ідеями, властивими західному світу, проте любов до рідної землі, ентузіазм помітні були і в прекрасних екскурсоводів по музеях і бібліотеках, і в молодих обличчях панотців, і в суджених керівників міста, які влаштували на честь В. Доброліж прийом у Міській Раді, і в діяльності відділу культури Міськвиконкому.....

В Чернігові, в якому п. Валентина також побувала вперше, вона вручила альбом керівникам місцевої „Просвіти" - Василеві Чепурному й директорові музею М. М. Коцюбинського, внукові письменника - Юлію Романовичу. Було приємно усвідомлювати, що родина великого письменника, незважаючи на страхітливі втрати часів сталінізму, - обох синів Михайла Михайловича, як і його брата та зятя, було розстріляно - міцно тримає марку інтелектуального центру та відданості українській ідеї. Про це свідчать Наукові записки музею М. М. Коцюбинського, газети та інші видання Чернігівської „Просвіти" вручені гості.

.... Під час вручення альбомів Вадима Доброліжа в товаристві „Україна" цікаві думки щодо подальшої популяризації його творчості висловили директор Національного музею українського образотворчого мистецтва, відомий художник Михайло Романишин заступник директора музею історії Києва п. Дмитро Малаков, директор мистецтвознавства та богослов'я Дмитро Степовик. Кращим подарунком до ювілею художника, який відзначатиметься наступного року, була б реалізація наступних думок: підготовка й видання монографії, організації виставки в Києві, тощо. Та для цього потрібно вже зараз, закотивши рукави, енергійно братися до роботи. Знаємо бо за собою гандж: говорити ми мастаки, а як до діла, то воно йде важче, або й зовсім не йде .....

Мистець повернувся в Україну. Україна в особі тих людей, про яких ішлося вище, зігріла душу найближчої до мистця людини, з якою були пліч-о-пліч понад 30 років.

Юрко Огульчанський, Київ, Україна, серпень, 1997 року

Творчість Миколи Понеділка

Визначний гуморист Микола Понеділок народився в самій північній стороні Херсонщини, саме там, де річка Велика Вись відділяла цей південний степовий край від серця земель наших - Київщини.

Це трапилося в парку - я жебрака благаю

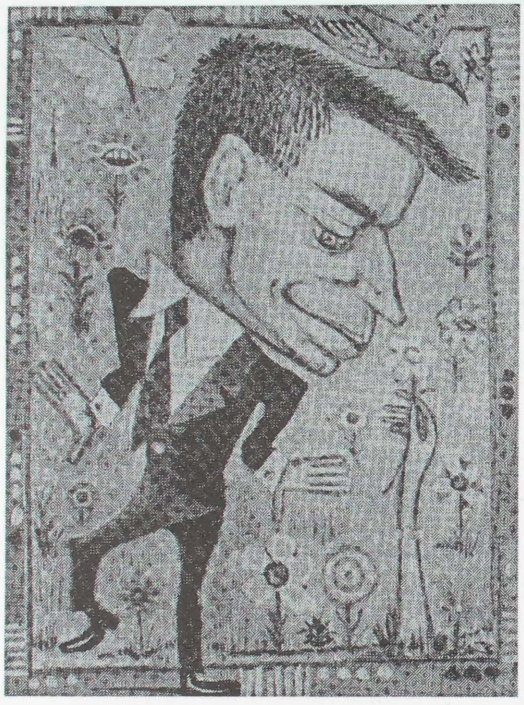

Із книжки Смішні Сльозини
Ілюстрації Едварда Козака

А сьогодні в парку я нудьгував. Ніхто ні з ким не б'ється, ба навіть не свариться, ніхто нікому на все горло, під сміх юрби, щось не вичитує, чогось не поучає, жінки дитячими візочками чомусь сьогодні повмощувалися, як завжди, на лавках і спокійнісінько сидять, але чомусь не решетують язиками усіх своїх знайомих із навколишніх вулиць.

Нудьга від такого спокою бере. Навіть недоросла, напівнарубоча босячня десь запропастилася, вона сьогодні не розгарцьовується по доріжках і не шмигляє навперегонки поміж кущами та деревами.

Мені нічого не лишається, як від нудоти гав ловити. Сиджу і на всю потужність позіхаю. Навіть, надиво, немає з ким перекинутися таким-сяким словечком. Ба, ні! - буде з ким розмовитись. До мене зближається людина. Та яка ж це, Боже змилуйся, людина?! Якийсь або жебрак пужденний або безпросвітний гидкий п'яниця! Аж сірий від бруду, а поприщений вид аж паленіє. Засмальцьований кашкет на пьому, а сам обідраний і такий знесилений, миршавий - чи від горілки, чи від недуги.

- Гей, ти, - звернувся він до мене тремким, хриплим голосом, - поможи мені. Сьогодні, повір, нічого ще не їв. Дай, коли ласка, пів доляра.

Мене пересмикнуло від його слів. І, правду кажучи, я відразу й насторожився і не злюбив обшарпаного незнайомця. Чи, бач, почав якої! Не заговориш мені зуби, я горобець стріляний. Пів доляра забандюрилося. Може тобі замаячеться чогось ще більшого?! Але дарма - хоч з якими жалісливими словами не підходь - анічогісінько не вийде. Не на такого ти, братіку натрапив. З якої речі, мізкую я собі, я йому гроші даватиму? Півдоляра дай йому, і він його проциндрить зразу. Видать, п'яюга він. І мабуть злигався з такою ж, як і сам, босотою - і оце для неї та для себе канючить у парку копійчину. А, викапючить - тоді чкурне до своєї бродячої компанії, і всі тоді повіються по барах, щоб поскоріше перепаленою та смердючою горілкою собі очі та ум туманити. Бридкий він! Не дам йому нічого.

- Бачиш, - і кожне слово прямо відтинаю йому неприязно, - я не такий багатий, щоб розкидатися грошима. Поки заробиш того доляра - то натомишся не знати як і скільки. У мене, чоловіче велика скрута з грішми. Оце недавно зламав ногу, і в шпиталь за лікування треба мабуть буде викинути не менше як п'ять десятків. А поза шпиталем за всякі натирання та огрівання також готуй добру копійчину. Звідки ж я тобі візьму ще півдоляра?

- Як не маєш, пожертвуй бодай двадцять п'ять дрібних, і за те спасибі.

- І цента за душею в мене нема, - так само недоброзичливо відказую йому. - Я заробляю ось - стілечки, і з того заробітку пособляю старому батькові....

- Хай буде по-твоєму. Візьму я й п'ятнадцять-десять центів. - не відстає від мене. - Десять пікчемних центів.

- Нема й десяти у мене, чоловіче.

Ти дослухай, я не доказав: і за ту платню купую іноді харчі та одяг я ще й двом хворим сестрам, а в кожної сестри по чотири душі дріб'язку....

- Дріб'язку? Дітей?
Ага. Дітей голодних ротенят, що не розуміють, коли казати їм- нема. Вони все пхинькають і просять: „хліба, мені!" Як бачиш, у мене доляри не залежаться. Не гнівайся на мене, - вже не сердито а лагідніше, майже з просьбою до нього мовлю. - Іди собі з Богом, може десь зустрінеш багатшого та вижебраєш у нього собі на прожиття.

Обідранець поворушив губами, тоді пошкрябав вказівним пальцем розхристані волохаті й паскрізь потатуйовані груди, аж нарешті запустив пятірню під кашкета, у свій чуб розкуйоджений, і його ще більше розкудлатив.

І все мовчить. Щось обдумує. Аж ось він якимсь пильним аж зачарованим поглядом прилип до землі і ледве чутно, наче для себе повторяє: „Дітки, дріб'язок." - І знову ані слова. Аж в кінці заговорив до мене: Ти, ласкавий пане, тоді герой, коли все це витримуєш. Герой. Як же ти бідуєш. Батька, двох сестер і восьмеро дітей при житті тримаєш. І вони всі мешкають з тобою в одній хаті?

- Ні, - кажу, я сам отут в Америці. А тато, сестри і їхні діти далеко і далеко звідси. Тисячу і тисячу кілометрів від мене. Вони поневіряються аж у Сибіру. Я їм посилки туди пересилаю. Знаєш ти, де це Сибір?

Він наче мого питання і не чув. Він ураз став пишпорити по своїх кишенях. Я ні пари з уст, я затамував віддих, слідкуючи за кожним його рухом...

- Ось, -- і він рахує на шкарубкій і аж репаній долоні повизбирувані з усіх кишень темно-руді липкі й обваляні у поросі й болоті мідяки.
- Ось тобі від мене тринадцять центів.

Слухай..- далі я не можу нічого вимовити. Я дивлюся навкруги: мені здається, що дерева кружляють і наближаються, кружляючи впрост до мене. Ось вони мене гілками вже хвиськають. Мені жарко, я хапаюся за шию ... Слухай, що ти робиш?!

Це для тих голодних дітей. Бери. Я також мав діти - не восьмеро, а двоє - і знаю, як вони пхинькають. Бери для тих дітей і передай від мене туди, де кажеш, до Сибіру.

Поклав на лавці мідяки і рушив. Ось він віддаляється...А я стою такий беспорадний і неприкаяний. І хвижа думок батожить мене дошкульно.

Як це сталося? Я гарячково шукаю порятунку. Я розтрощений. За одну хвилину я прибитий, приплесканий аж до землі. Який я нараз зробився малесенький, мізерний. І який черствий. Велика, шляхетна і чутлива людина тільки що від мене відійшла. То не п'яниця, не волоцюга - ні!

О, дорога, добра людина, не відходь, так не вражай мене! Вернися! Дай мені усіма найсердечнішими словами у тебе вибачення попросити. Я перед тобою, залахмітненим, брудним, оприщеним, ладний навколішки упасти. Обкартай мене, непажеру, скрупаря. Я можу тобі не півдоляра, а десятку, сотку, а то й три сотки тих долярів дати.

Не відходь, благородна та з чистим серцем ти, людино! Ходи до мене, бо сором невтихомирний дозолятиме мені щодними! Мене докори совісти замучать. Вернися! Острами мене, збештай, щоб я черствим таким більше не був, щоб я іншим зробився, щоб я цікловито переродився. Я ще недавно думав що світ гидкий, нещирий. Не правда! Світ не поганий - о, ні! - він доладний, гожий. Тут скільки прекрасних людей проходить мимо тебе, а ти, підсліпуватий, їх не помічаєш. Розплющ очі, розкрий серце, прагни знайти щиру людину - і ти її знайдеш. Роздивляйся, шукай її не в золотих палатах - ні! - а на сірій убогій вулиці. Он вона, людина, пішла, вища на дві голови від мене. Он він, брудний, чвалай і попад усе шляхетний, він, прищуватий, з турицею на чолі й руках і кришталево чистий серцем... Он від мене віддаляється.

Вернися, чоловіче. Мене розпік до білого і жаль і сором....

Я біжу за ним.

Слухай, - я задихаюся, - слухай... Ось я отам знайшов аж п'ять долярів. Це не мої, тільки що підняв із стежки. Візьми. Ти ж голодний. По обідаєш, обмиєшся, у теплому десь переночуєш. Бери. Це ж не мої гроші, я їх знайшов.

Він зупинився. Став нерухомо. А я з простягненою рукою, розтерзаний сумнівами й докорами, чекаю....

Візьми, мені полегшає. Візьми, жебраче, я тебе так благаю....

Микола Понеділок

51 НОВА РАДІСТЬ СТАЛА

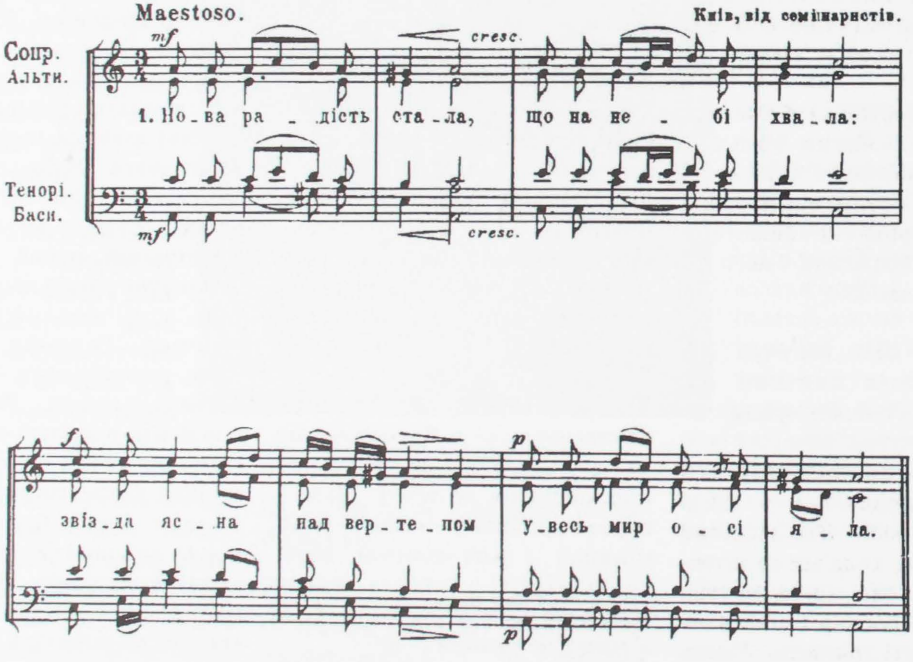

2. Пастухи з ягнятком
Перед Тим Дитятком
Навколінця припадають,
Царя Бога восхваляють.

3. Ой, Ти, Царю, Царю,
Небесний шафарю!
Даруй літа щасливії
Цього дому господарю!

КОЛЯДКИ І ЩЕДРІВКИ

Ця стаття і колядки/щедрівк із книжки „Антологія Української Пісні", Том І, „Колядки і Щедрівки", редагував і впорядкував Василь Завітневич, видала Українська Православна Церква в США, 1967 р.

Радість за молодих літ пережитих різдвяних свят, оповитих красою народньої творчости - колядками й щедрівками - неразлучна з нами, вічно жевріє вона в тайниках душі і пломенистим вогнем розгоряється в наших серцях в ці святкові дні. На припомі тієї радости геній Ми коли Гоголя творив „Ніч перед Різдвом", Тарас Шевченко -- „Назара Стодолю", Микола Лисенко -- „Різдвяну Ніч" і симфонію українського Різдва -- „Колядки й щедрівки". Та ж радість спонукувала йти за ними М. Старицького, К. Стеценка, М. Леонтовича, О, Кошиця, В. Ступницького... врешті, хто з визначних письменників чи композиторів наших проходив мимо різдв'яних тем?

На щастя, українське письменство виросло на грунті народньої словесности, на Україні не було розриву між усним і писаним мистецким словом. ту ж саму органічну єдність маємо ми і в галузі музики: народня пісня і оригінальна музика українських композиторів становлять суцільний історичний процес. Ця кревна спорідненість народнього барда, поета і музики і породила неоціненний, неперевершений світ краси в культі українського Різдва. Та ...., мовляв поет: „З журбою радість обнялась". Ці скарби українського мистецтва ще й досі не пробили собі дороги в світ, та і в Україні, де вони родились, лежать тепер перелогом. Лише одному, „Щедрикові " М. Леонтовича пощастило прилетіти раннього ластівкою на Захід, де в підмінній інтерпретації „дзвонів" самотньо щедрує він серед моря чудесних різдвяних пісень, створених різними народами; а між ними чи й згадає хто український нарід -- творця подиву гідного різдв'яного культу з незрівняним багатством і красою колядок і щедрівок. "Та Contra impetum fluminis". Краса невмируща. Хоч розуміння краси може бути різне, але хто воює проти краси, той сам себе нищить. Навіть філософи-матеріялісти, що узалежнюють поняття краси від історичних і соціяльних умов, не дали відповіді на питання, чому твори античного мистецтва і досі нас чарують; і мусіли ствердити, що зразки цього мистецтва являють собою неперевершену норму для всіх епох і народів.

Українські колядки і щедрівки належать до найдавніших видів народньої творчости. Родившись за доісторичних часів поганства, вони відбивали той анімістичний світогляд наших предків і в ході історії міняли свій зміст і форму, були переслідувані й заборонювані, як ні одна галузь народньої творчости. Проте, багато з них піддавались асиміляції в дусі християнського світогляду. В процесі асиміляції, як висловився О. Кошиць, „старовинний поганський культ і пісня набирали нового християнського змісту; з другого боку, ця ж поганська пісня своєю барвистістю, свіжістю та національним кольором надала яскравости, принади й нового характеру християнським святам, а врешті вийшла християнізація поганства і українізація християнства".

З прийняттям християнства наші колядки й щедрівки збагатилися новим змістом і формою. Євангельські оповідання про народження Христа, дитячі роки, втеча від загибелі, хрещення давали багатий матеріял для вільної поетичної творчости. „І, там", каже І. Франко, - „де дійсно релігійний настрій і глибоке чуття автора здужали перетопити ті далекі від себе елементи в одну органічну цілість, там тільки ми одержали пісні дійсно зразкові, твори високої поетичної стійкости, яких не постидалась би жодна література на світі й котрі сміло можуть видержати порівняння з найкращим, що тільки є на полі християнської гімнології; твори, котрі справедливо й по заслузі здобули собі серед народу таку широку популярність і не втратять її доти, доки серед того народу три вати буде тепле чуття релігійне й привязання до своїх гарних та поетичних звичаїв та обрядів". Наводячи ці слова І. Франка, академік М. Возняк в своїй „Історія української літератури" розвиває цю думку: „Урочиста й радісна коляда несла в українську хату радість і теплий настрій, що впливав на уяву й підносив духа на висоту ідеальних бажань і змагань. Із релігійного становища робить це сильне враження на людей гарячої віри, коли сотки й тисячі зібраного в церкві народу з захопленням виспівують ті справжні перли

церковної поезії, якими є коляди. З церки й від посіїв звізди й вертепу дісталися вони до хат, де з не меншим захопленням виспівують їх родини й досі в західньоукраїнських землях". (Видання 1924 р. - В. 3)

Колядування й щедрування міцно вкоренилися в побуті нашого народу і пускає свої паростки в сучасні умови життя в Україні.

Василь Завітчневич

ОЙ, У ПОЛІ ПРИ ДОРОЗІ

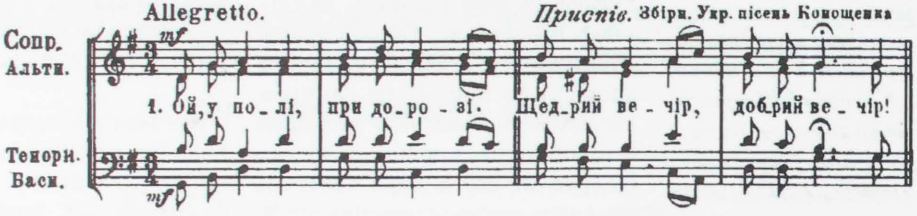

2. Там Василько сіно косить. Приспів.
3. Сіно косить, коню носить.
4. "Ой,пий, коню,– ой їж, коню!.
5. Буде тобі три дороги.
6. Що перша – до батечка.
7. А другая – до матінки. Приспів.
8. А третяя – до дівчини.
9. До батечка – по шапочку.
10. До матінки – по сорочку.
11. До дівчини – по хусточку."

ЗБЕРІГАЙМО УКРАЇНСЬКІ ЗВИЧАЇ І ТРАДИЦІЇ

Сила кожного народу полягає у його традиціях, в історії й звичаях. Зберігання українських звичаїв відзначує нас від інших співгорожан. Відповідальний і важливий вплив батьків на своїх дітей до великої міри формує і поширює світогляд та збагачує їх життя в українському дусі. Це розбуджує в них любов до свого рідного, що закарбується в їх пам'яті на ціле життя. У наших звичаях живе вічний дух українського народу. Зберігаючи українські традиції, шануючи релігійні та національні надбання, духовне буття нашого народу, ми себе захищаємо від асиміляції та зміцнюємо наші зв'язки з Україною.

Перед нами настав час нових зусиль та нові завдання. Наша ціль завжди була розвивати українську культуру та виховувати нашу молодь в українському дусі, зберігання української ідентичности та поширювання інформації про нашу правдиву історію та славних мужів.

Сучасна українська жінка-мати має привілеї плекати здорову українську родину. Плекати мову, культуру, релігію. Це її важний обов'язок перед предками: бути прикладом молоді, передати її свій досвід, свої громадські здобуття, і по поможливості ввести її у громадське життя. Її совість і прадідівська спадщина змушує її захищати та боронити від занепаду українську віру та мову. Вона переконана, що ВІРА без МОВИ затратить нашу ідентичність. Вона свідома того, що МОВА це духове надбання, що неможна цей скарб ОБКРАДАТИ від своїх дітей, що наша відповідальність перед молоддю і наша майбутність в руках грядучих поколінь.

Допоможім нашій молоді, щоб вона не відчужувалась від своїх прадідівських традицій, і була горда свого походження. Щоб вона була свідома і гідно продовжувала свої тисячолітні надбання, та з любов'ю і пошаною вукопувала свої обов'язки супроти своєї Церкви і Народу.

От такий повинен бути напр'ям нашої праці сьогодні, завтра і в будучині, хоч вимоги сьогоднішнього дня далеко більш скомпліковані чим у минулому. Українська жінка-мати все була і мусить бути тою силою, тою берегиней, що зберігає нашу національну самобутність з усіма культурними надбаннями - а в першу чергу РІДНУ МОВУ! Допоможім нашій церкві, школі й родині зберігати нашу українську ідентичність.

НЕ МІНЯЙМО, НЕ ЗАБУВАЙМО, УЖИВАЙМО - РІДНУ МОВУ!

Ніяка ворожа сила не знищить народ, що держить кріпко свою Рідну Церкву і свої традиції.

-- Галина Мельник-Марко

Desiderata

Go placidly amid the noise & haste, & remember what peace there may be in silence. As far as possible without surrender be on good terms with all persons. Speak your truth quietly & clearly; and listen to others, even the dull & ignorant; they too have their story. Avoid loud & aggressive persons, they are vexations to the spirit. If you compare yourself with others, you may become vain & bitter; for always there will be greater & lesser persons than yourself. Enjoy your achievements as well as your plans. Keep interested in your own career, however humble. It is a real possession in the changing fortunes of time. Exercise caution in your business affairs, for the world is full of trickery. But let this not blind you to what virtue there is; many persons strive for high ideals, and everywhere life is full of heroism. Be yourself. Especially do not feign affection. Neither be cynical about love, for in the face of all aridity & disenchantment it is perennial as the grass. Take kindly the counsel of the years, gracefully surrendering the things of youth. Nurture strength of spirit to shield you in sudden misfortune. But do not distress yourself with imaginings. Many fears are born of fatigue & loneliness. Beyond a wholesome discipline, be gentle with yourself. You are a child of the universe, no less than the trees & the stars; you have a right to be here. And whether or not it is clear to you, no doubt the universe is unfolding as it should. Therefore be at peace with God whatever you conceive Him to be, and whatever your labors & aspirations in the noisy confusion of life, keep peace with your soul. With all its sham, drugery & broken dreams, it is still a beautiful world. Be careful. Strive to be happy.

Found in Old Saint Paul's Church, Baltimore; dated 1692

Submitted by Helen Scherbluk

Нашим Дітям
For Our Children

Colour the Virgin Mary and Baby Jesus. *Дайте краски на цю малюнок.*

ІСУСЕ НАШ МАЛЕНЬКИЙ
(коляда)

Ісусе наш маленький!
Прийми любови дар!
Бо ти зійшов із неба,
Приніс нам згоди чар!

Ісусе наш маленький,
Спасення всіх людей!
Душа до Тебе лине
З новацьких всіх грудей!

Ісусе наш маленький,
Потіхо нас усіх!
Ми просим ласки дати
Для козаків Твоїх!

ЗАПРОШЕННЯ

У холодному ліску
Мерзне зайчик на пеньку.
Білим снігом замело
І лісочок, і село.

Заю-зайчику, іди
У хатиночку сюди:
Будеш гостем у селі
Сядеш з нами при столі.

Нині свято у хатинці:
На різдвяній, на ялинці
Є цукорки, і стрічки
І барвисті свічечки.

А для тебе, гостю милий,
Ще й морквинку причепили.

-- Леонід Полтава

СВЯТ-ВЕЧІРНЯ ЗІРКА

Мати: Нині, синочку, Свят-Вечір.
Та блага година,
Коли Діва породила
Господнього сина!

Синочок: Глянь, матусю, крізь віконце,
Он там зірка встала.
Та сама, що над Ісусом
Промінням сіяла.

Мати: Бачу, синку. Вона світить,
Близенько могили,
Де стрільчика молодого,
Спати положили ...

Він упав там край дороги
Серед мук і болю,
За Рідний Край і за нарід
І за його волю!

Синочок: Чи йому нині та зірка
Новину звіщає? ...

Мати: Слухай, синку, як до нього
Шепче -- промовляє ...

Зірка: Спи спокійно! Народився
Син Божий на сіні!

Він дасть, сину, кращу долю
Твоїй Україні!

-- Микола Гуляр

PEARL MALYCKY

In our September issue we featured pictures from the National CYC convention held in Edmonton AB this past summer. One of the pictures was that of Metropolitan Wasyly presenting flowers to the most senior woman present at the closing luncheon. We regret that at the time of printing we did not have the name of the two women in the picture. However, we are pleased that we now have that information.

Metropolitan Wasyly presented the flowers to Mrs. Pearl Malycky whose daughter Halya Newediuk is also in the picture.

Mrs. Malycky has been a member of the UWAC St. John's Cathedral Branch in Edmonton AB since 1943 and previous to that a member of the UWAC at whatever parish her family belonged to while on the farms. She still is an active member of the UWAC, attends most of the meetings and occassionally helps out in the kitchen. Mrs. Malycky has also been a member of the Ukrainian Orthodox Church of Canada since 1930 and regularly attends services during the week as well as every Sunday. If, in fact, she does not attend for whatever reason, she is noticably missed.

We wish Mrs. Malycky good health and much happiness as she continues to assist and participate in organization and church events. Na mnohyi lita!

THREE GENERATIONS

During the UWAC banquet at the national CYC convention held last summer we were most pleased to present a family representing three generations who are all members of the UWAC Kniahynia Olha Branch in Winnipeg MB. Mrs. Anna Shewel can be justifiably proud that her daughter, Valentina Noseworthy and her granddaughter, Alana Noseworthy have followed in her footsteps and are actively involved in the UWAC.

Anna Shewel is a current member and past president of the Kniahynia Olha Branch in Winnipeg MB, is a member at large of the UWAC Manitoba Provincial Executive and most recently, in 1997, a recipient of the CYC Award of Excellence for her contributions to the Ukrainian Community in Canada.

Valentina Noseworthy is also a member of the UWAC Kniahynia Olha Branch in Winnipeg MB, the Manitoba Provincial Executive and the National Executive. She is Sunday School Director at St. Marys the Protectress Ukrainian Orthodox Cathedral and a Board member of the Rozmai Ukrainian CYMK Dance Ensemble. She is also a middle years teacher team leader.

Alana Noseworthy is the youngest member of the UWAC Kniahynia Olha Branch in Winnipeg MB. She is a Rozmai CYMK Ukrainian Dance Ensemble performer. Alana is in her third year at the Faculty of Education, University of Manitoba. She is a also a volunteer swimming, aerobics, and aqua-sizes instructor at the YWCA.

She is the 1997 recipient of RCMP University Students' Scholarship as well as the 1997 recipient of Michael Lasko Memorial Scholarship, St. Andrew's College.

We commend the fine example of the dedication to the Ukrainian Community of this family. Best wishes for good health and continued success in all your endeavours.

Na Mnohyi Lita!

Letters to the Editor
До Редакції

To Promin Editors,

I really enjoy your new magazine format. Keep up the good work.

-- Marilyn Chubey
Winnipeg MB

Dear Staff at Promin,

Congratulations on the new format for Promin. I enjoy reading the interesting articles too. Thank you.

Enclosed is my cheque to cover my subscription and a donation to the Press Fund.

Sincerely yours,
M. Kipen
Barry's Bay ON

Хвальна Редакторко і працівники,

Приємно бачити нове оформлення у журналі Промінь, ну і його читати. Він є цікавий для всіх - фото з іконів, культурна, діточа і для сенйорів частина. Бажаємо Вам здоров'я і успіху у Вашій праці.

-- Олекса і Павліна Лисак
Едмонтон АБ

CONGRATULATIONS!

In honour of Orysia Sushko's retirement from the Hamilton Board of Education

Orysia has served the educational community for 30 years in many capacities, including Equity Coordinator responsible for the development and implementation of policies and procedures relating to the fair treatment of people in the workplace and students in the classroom.

Orysia's countless accomplishments in the community at large, including participation in many municipal committees, are too numerous to mention here. Those who know Orysia are well aware of her dedication and commitment to the perpetuation of culture and harmony within the community.

-- Submitted by Orysia's loving family (A donation of $100.00 to the Promin Press Fund is included)

Бл. пам. Єлена Коваль
1909 - 1997

Бл. пам. Єлена Коваль, з дому Романюк упокоїлася в місті Келгарі, Альберта дня 10-го жовтня, 1997.

Народилась Єлена Коваль в Україні, в тій частині, що зветься Зеленою Буковиною, в селі Малий Кучерів у молодого подружжа Романюків як перша дитина. До Канади приїхала Єлена у віці трох років. Приїхала з мамою Параскевією до батька, що був уже в Канаді і жив у Монтреалі, Кв. в рр. 1910 - 1912. Вкоротці по приїзді, родина Романюків виїхала з Монтреалу на захід, на поселення в Саскачевані на фармах в околиці Шіго. Тут набули Романюки власну фарму, а працюючи віддано певдовзі набули ще одну фарму. І тут у піонерському українському домі виростала Єлена.

До початкової піонерської школи ходила Єлена в Шіго. Скаржилась, що наука в школі була коротка, бо навчалась тільки восені. Зимою школа була замкнена через великі спіги і морози. До школи ходила пішки три милі в один бік і три милі в повороті. Але школу дуже любила і залюбки проходила погані дощові дороги в днях негоди. А зимою добра мама в дома навчала дітей читати і писати по своєму, по українському, бо були уже в Єлени і брати і сестри народжені в Канаді. Літом Єлена помагала батькам у господарстві на фармі.

На 15-ім році свого життя Єлена Романюк одружилася з вдівцем Михайлом Ковалем, з чотрима дрібними дітьми - найстаршому було п'ять і пів років, наймешшому рік і пів. І так з перших днів подружжя зайнялась опікою і вихованням дітей. Була доброю мамою, хоч і не рідною, доброю дружиною та великою помічницею чоловікові у господарстві. Дітей навчала віри в Бога, любити все своє рідне. Шанувати науку до якої не мала великого доступу. Зате всі діти покінчили вищі школи - дівчата пішли учителювати, а сини також осягнувши знання пішли на своє.

Тепер маючи більше часу, Єлена Коваль включається в громадську працю у відділі Союзу Українок Канади ім. Княгині Ольги в Айтупі, Саск. Тут Єлена Коваль була довгі роки головою жіночого товариства, а Михайло Коваль був старшим братом у церкві та секретарем громади в Айтупі.

1945 року Єлена Коваль разом з чоловіком Михайлом виїхали до Бр. Колумбії до міста Ливентон, де о-бидвоє працювали та сплачували борги за фарми в Саскачевані. Тут у скорому часі включились у громадський рух при церкві у Вернон. Єлена Коваль як довголітня членка Союзу Українок Канади увійшла до праці у відділі Кн. Ольги. Обидвоє допомагали громаді у будові церкви і до збудованої вже церкви купили дорогий килим.

1953 року залишають обидвоє Ковалі Бр. Колумбію, переїжджають до Келгарі до старшого сина і вневдовзі купують на сплати власний дім. Єлена пішла до праці, бо треба сплачувати борги, а разом з тим обидвоє включаються в громадську роботу в громаді. Михайло став старшим братом в церкві а Єлена великою допомогою у праці жіночого товариства ім. Кн. Ольги, також відділі Союзу Українок Канади.

В Келгарі, мешкаючи далеко від церкви, яку дуже любила, постановили собі купити хату близько церкви, а коли громада буде розбудовуватися, відпустити громаді. І так сталося. Пройшло 14 літ як громада задумала будувати тут Культурний Осередок і якраз потребувала тієї землі, яку власники відпродали за ту сами ціну що й купили, хоч вартість її була подвійна.

1977 року відійшов у вічність чоловік Єлени, Михайло Коваль, залишаючи за собою багато добрих діл і

світлу пам'ять достойного громадянина. Єлена залишилась сама та шануючи думки і діла свого чоловіка продовжувала віддавати свій час потребам громадськи м у жіночім товаристві та в церковній громаді. На той самий Культурний Осередок у Келгарі, у його розбудову Єлена Коваль подарувала $50,000. На тодішні часи то була поважна жертва.

Єлена Коваль була глибоко релігійна людина і разом з тим широко очитана. Вона багато читала свої українські і канадські преси, володіла обидвома мовами і письмом. Звичайно, що український світ був їй ближчим як рідний, в якому жила й який її оточував, була свідомою українською патріоткою і маючи можливість складала пожертви на потреби громадського життя. Напр. складала вона поважніші пожертви на будову Консисторії Української Православної Церкви в Канаді, на укгаїнські Інститути , Колегію Св. Андрея у Вінніпезі, „Український Голос", на „Вісник", а головно спішилась допомогти бідним чи голодним в Україні. Для журналу „Промінь" Єлена Коваль була його благодійницею. Своїм коштом передплачувала кілька дарових передплат дарунками, головно молодшим жінкам, кілька разів дарувала по тисячі долярів з нагоди роковин та ювілею 100-ліття жіночого руху, вела щиру переписку з редакторкою. 1989 року Єлена Коваль на прохання редакції оплати ла друк перевидання книжки „Батьки і діти" А. Горохович - поміч матерям в українському вихованні. Дві тисячі надрукованих коштом Єлени книжок вислано в Україну і в Україні за допомогою Єлени перевидано цю книжку в десяти тисячах примірників. Дуже шанувала українську мову і дуже боліла над тим, коли бачила, коли рідна мова занедбується. Останніми часами ім'я Єлени Коваль можна було бачити у списках жертводавців Поміч Україні в Українському Голосі.

Спочила в Бозі тихим сном скромна в житті а велика в ділах одна з нас. Хай ці ряки ляжуть квіткою на її свіжу могилу. Вічна Їй пам'ять!

-- *Наталя Когуська*

Членки відділу ім. Лесі Українки в Дафин, Ман. складають $40.00 на нев'янучий вінок в пам'ять двох наших членок:

Емілія Шевчук упокоїлася 13-го серпня 1997 р.
Анна Мазур упокоїлася 27-го вересня, 1997 р.
Родинам висловлюємо щире співчуття а покійним членкам вічна пам'ять.

Марія Тузик
Кор. Секретарка

У першу сумну річницю відходу у вічність нашої дорогої і незабутньої мами, бабуні і прабабуні бл. п. Анни Мояровської, яка упокоїлася 9-го вересня, 1996 р., пересилаємо $50.00 на журнал Промінь як нев'янучий вінок на її могилу.

Нехай з Богом спочиває у Царстві Небесному
Вічна їй пам'ять!

Дочка Наталка Духній з родиною
Едмонтон, Алберта

Включаю $30.00 чека на журнал Промінь у незабутню пам'ять наших дорогих батьків Марії і Івана Григор. Вічна їм пам'ять.

Дочки: Анна Звоздецька, Василина Гулуцан,
Павліна і Олекса Лисак -
Едтонтон, Альберта

В пам'ять моєї дорогої мами бл. п. Теодія Микитяк, яка упокоїлася 16-го липня, 1996 року, дарую $30.00 на журнал Промінь.

Вічна їй пам'ять!

Ладя Калинс, Калгері, Альберта

The UWAC, Olha Basarab Branch in Calgary is sending a donation of $50.00 to Promin in memory of two of our members, pioneers who started the UWAC Olha Basarab Branch in Calgary AB:

Theodosia F. Myketiak who passed away July 16, 1996

Mary Kurczaba, who passed away Marcy 16, 1997 at the age of 105

May their memory be eternal!

MARY KURCZBA CALGARY, ALBERTA

It was not easy for a young woman of 21 to leave forever her aging parents, two sisters, the relatives and friends who, together had experienced so many joys and tragedies that typified a village like Hadynkiwczi, Western Ukraine in the early 1900's.

As the youngest of 7 childlren born to Paul and Malania Kostiw, Mary was spared some of the responsibilities and more onerous duties that befell her siblings. Her summers were spent tending the geese and working in the fields and during the winter she wove baskets to sell to neighboring village markets to supplement the family income.

Encouraged by her 2 brothers, Dmetro and Harry, already living in Canada, Mary and her brother Anthony arrived in Calgary in 1929 where relatives and fellow countrymen helped them to adapt to a life so different from that which they had left.

Within weeks Mary met and married Peter Kurczba. Theirs was the first Ukrainian Orthodox marriage in Calgary. Almost immediately the harsh realities of the times surfaced. The Great Depression, unemployment, caring for her husband and baby, 2 brothers and a brother-in-law, in a tiny 3 room house, without amenities, and tending garden, a cow and poultry seemed like overwhelming responsibilities. Yet, throughout those difficult years Peter and Mary found the time and resources to be instrumental in founding the Ukrainian Orthodox Church in Calgary.

In 1957, just when life became a little easier, Mary was widowed and again faced the new burden of having to support herself and maintain her home. With only half a year of schooling, she had taught herself to read and write Ukrainian and some English and with determination and good common sense she was able to cope. An avid gardener and exceptional cook she was happiest sharing produce and baking with family, neighbors and friends. Her delicious breads were a necessary feature of many church functions and bake sales.

Besides being very observant and perceptive, Mary was blessed with a phenomenal memory which enabled her to recall and relate with great detail stories of people and events from early childhood. From her youth she remembered all the church Feast days, Saint days and the proper procedures and songs for those observances.

Since its inception, Mary was very actively involved with the St. Vladimir Ukrainian Orthodox Church and the Women's Association and Senior's Club. She remained active until her passing on March 16, 1997 after a brief battle with cancer. This dear mother and baba will ever be remembered and loved for her selfless devotion to her family by her daughters Olgs (Michael) Kurczaba and Orycia, 3 grandchildren and 8 great grandchildren.

-- Submitted by UWAC,
Olha Basarab Branch
Calgary AB

IN MEMORIUM OF
BARBARA ELLEN MUHANIK
1933 - 1997

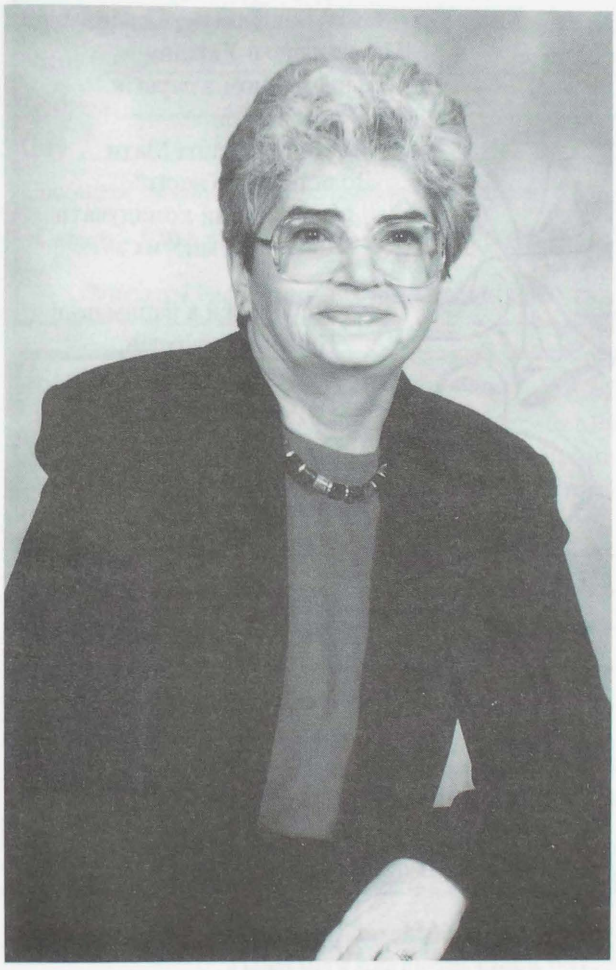

Barbara Muhanik passed away suddenly in the Cross Cancer Clinic, Edmonton on July 2nd 1997, after a brief struggle with cancer.

Barbara was born in Mikado, Saskatchewan on November 10, 1933, the first child of Alex and Ann Ochitwa. She completed all her schooling in Mikado and after graduation registered as an apprentice pharmacist with Kotlar Drugs in Canora.

On April 19, 1953 Barbara married Bill Muhanik. They moved to Meadow Lake where Bill taught high school for seven years. In 1960 they moved to Edmonton. They joined the Ukrainian Orthodox Parish of St. Elia and Barbara became a very active member of St. Elia's Women's Auxiliary, where she held many positions, but her greatest love and interest was with the children. She chaired the Ukrainian and Sunday School Committee, a position she held until she passed away, and her greated joy was to see her own grandchildren attend the Sunday School. Barbara was a superb seamstress and craftsman. St. Elia's church is adorned with her beautiful sewn gold satin covers on the altar, and Tretepode. Whatever projects our W.A. took on, Barbara could be counted on to help. She chaired the Baking Committee, helped with catering dinners and other special projects. She was a faithful member of her church and ensured that her own children got an appropriate knowledge of the Orthodox faith and Ukrainian culture, with a religious and cultural family upbringing at home. She indeed was a loving wife, mother and grandmother, taking great pride in her family. She and her husband Bill had many, many friends, as most of all they respected mankind, which they both believed in. Barbara left a wonderful legacy, a mark on the wall, for which all who knew her, are better for it.

Barbara will be dearly missed by her dear husband Bill, her loving children Betty, Danny, Ian and Krista, Neil, Carol and Rodney, and her beloved granddaughters Erin, Natasha, Tanin, and Michaela, and by all who knew her.

Barbara was predeseased by her parents Ann and Alex Ochitwa. She is survived, besides her own family, by her brother Jim (and Pat) in Calagary and sister-in-law Mary Ritchie (and John) in Sherwood Park. Also by many uncles, aunts, cousins and other relatives too numerous to mention.

Prayers were held on Friday, July 4, 1997 and her funeral on Saturday, July 5th in the Ukrainian Orthodox Parish of St. Elia, Edmonton, with Very Rev. Alex Hupka officiating. The honour guard was formed by the members of the UWAC, Lesia Ukrainka Branch of St. Elias Parish. Our Branch is donating $50.00 to Promin in memory of our dear member.

Vichnaja Pamyat!

-- Mary Harasim,
President

РІЗДВО ХРИСТОВЕ

Уляна Кравченко

Різдво Христове! І ніч як казка!
І в серці - в серці любов і ласка.

Думки як птахи, вільно літають
І Україну всю обіймають.....

Думки як птахи, вільні, крилаті
Линуть високо у кожній хаті.....

В ніч Святвечірню в тиші привітній
Передаю зміст слів заповітних.

Нехай предківські ті заповіти
Надхненням наші скріпляють діти:

Нехай веде Вас дзвінке те слово
На прю за правду і за обнову.

Привітне слово, те слово з криці
Нехай веде нас гень до зірниці.....

Ясна зірниця - рідна емблема
Хай заведе Вас до Вифлеєму.

Нас не спинять нічим перепони
Тюрма ... соловки ... весь ад червоний ...

О, сестри, вірте, ми не поборні!
Ідім до цілі кріпкі, моторні.

Одна мета нам, одні бажання
Перетріваймо ж аж до світання.

В ніч Святверчірню в ту ніч любови
З усіх, що в тюрмах, спадуть окови.

В ясну майбутність відкриті брами
Ідім бадьорі - правда є з нами!

Діло посвяти і пісня згоди
Хай нас єднає в одно з народом.

СВЯТИЙ ВЕЧІР

Лариса Мурович

Лине, лине з височини
Свят-Вечірній передзвін,
Наше серце в Україну
З передзвоном в перегін.

Чи не вийде наша Мати
До порога, до воріт?
Ми прийшли колядувати
Побажати многих літ.

Всі дороги в нашім полі
Присипає сніговій,
Доведеться поневолі
Переждати буревій.

І на прерії гостинній
Уявляти рідний край,
Святкувати на чужині
Присипляючи одчай.

Цить же серце, хоч як шкода
Літ, що йдуть в невороття -
Все по бурі йде погода!
В тому ж сила й суть Різдва.

В РІЗДВО

Роман Купчинський

Ісусе Христе! Божий Сину!
Від літ щороку ми ідем
В далекий, тихий Вифлеєм,
Стрічати дивную новину.

Несем Тобі не ладан-миро,
Ані не золото й срібло,
А наше вбогеє добро:
Любов, привя'зання і віру.

І молимо Тебе, о Христе,
Дай однодушність усім нам,
Родинам, селам і містам,
І добру волю й серце чисте.

PROMIN SUBSCRIPTION FORM / ПЕРЕДПЛАТА НА ПРОМІНЬ

Give a Promin subscription as a gift to a friend or relative in Canada, Ukraine or any other country. A card will be enclosed acknowledging your gift.

Please send Promin to the following from: _____

Name _____

Address _____

City _____ Province _____ Country _____ Postal Code _____

Cheque or money order enclosed in the amount of $ _____ for _____ years at $20 ($25) a year

Canada - $20 a year, Other countries - $25 a year - В Канаді - $20 на рік, В інших країнах - $25 на рік

PROMIN - BOX 73016, LIMERIDGE MALL POSTAL OUTLET, HAMILTON, ONTARIO, CANADA L9A 5H7

REMINDER

Please don't forget to submit your entries for our Mother's Day "Mother of the Year" Recognition Award. Entries should be in the form of a 1-2 page explanation on why your mother should be chosen as Promin's "Mother of the Year" for 1998. Entries must be receives by April 1, 1998.

Просимо подати номінації на „Визначну Маму Року" з нагоди Дня Матері. Просимо подати короткий опис про свою маму (1 до 2-ох сторінок) до редакції не пізніше як до 1-го квітня, 1998 р.

УКРАЇНСЬКА КАНАДСЬКА ФУНДАЦІЯ
ІМ. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
UKRAINIAN CANADIAN FOUNDATION OF
TARAS SHEVCHENKO

Let's ensure our future!

- Providing grants to promote the development of Ukrainian Canadian arts, education, literature and language since 1963. Over $2.5 million awarded.
- Receives financial support from the community it serves. All contributions used to increase the capital fund. Grants are awarded from the interest.
- Inquire about living bequests and designated funds.
- Perpetual recognition given to all contributors.

For more information contact:
Shevchenko Foundation
456 Main Street
Winnipeg, MB R3B 1B6
Tel. 204-942-4627
Fax 204-847-3881

Запевнімо нашу будучність!

67 ДОБРИЙ ВЕЧІР ТОБІ

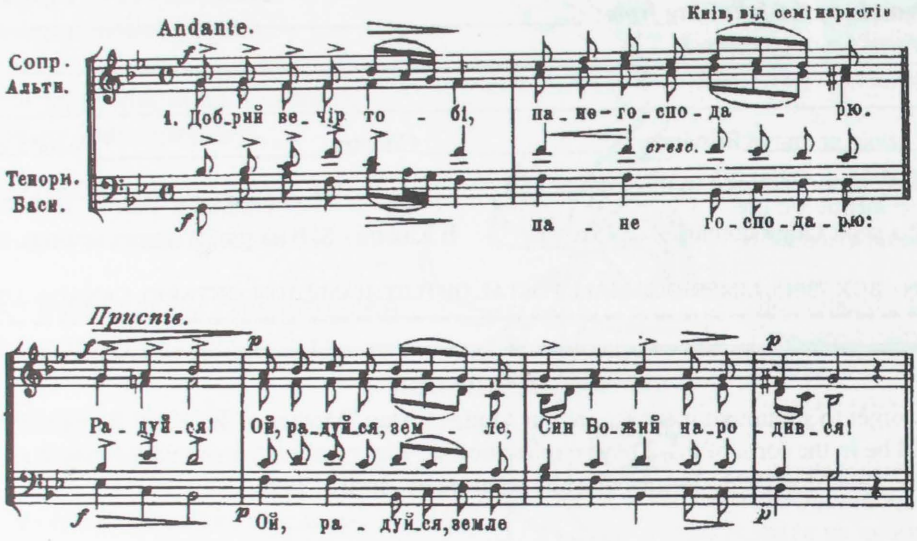

2. Застилайте столи та все килимами. Радуйся!
3. Та кладіть калачі з ярої пшениці. Радуйся!
4. Та будуть до тебе три празники в гості. Радуйся!
5. Ой, перший же празник,– святее Рожество. Радуйся!
6. А другий же празник,– свято Василя. Радуйся!
7. А третій же празник,– святе Водохреща. Радуйся!

Books, Magazines
Newspapers, School &
Office Supplies,
Handicrafts, Jewellery,
Pictures, Embroidered
Blouses, Threads,
Fabrics, Greeting
Cards, Videos, CDs,
Cassettes, Supplies for
Easter & Christmas,
Post Office,
Parcels to Ukraine

W. KLISH Phone: (416) 703-2752
M. STECKO Fax: (416) 703-2753

Arka Ltd.
UKRAINIAN BOOK STORE & GIFTS

575 QUEEN STREET WEST
TORONTO, ONT., CANADA
M5V 2B6

PETERS, BROWN
CHARTERED ACCOUNTANTS
• Accounting and Auditing
• Corporate and Personal Tax
• Estates and Trusts
Advising small business since 1917

WILLIAM P. MUCHICHKA, B.A., C.A.
5233 Dundas St. W., Suite 201, Etobicoke, Ont. M9B 1A6
Tel: (416) 239-3008 Fax: (416) 239-7920

PRESS FUND DONATIONS
ПРЕСОВИЙ ФОНД

Note: The donations listed in this section include all those received to December 15, 1997. In memorium donations are acknowledged in that specific area. The Editorial Board gratefully acknowledges the generous donations in support of Promin.

UWAC Lesia Ukrainka Branch, Winnipeg MB	$500.00
Effie Bodnar, Toronto ON	$100.00
UWAC Kniahynia Olha Branch, Vernon BC	$100.00
Orysia Sushko's family, Hamilton ON	$100.00
Peter Kuzyk, Leamington ON	$50.00
UWAC, Lesia Ukrainka Branch, Ottawa ON - Koliada	$50.00
Helen Metza, Thornhill ON	$35.00
Valentina Dobrolige, Edmonton AB	$20.00
Mary Kipen, Barry's Bay ON	$15.00
A. Kulchytsky, USA	$13.97
Pauline Semeniuk, Yorkton SK	$10.00
Stephania Stefura, Montreal PQ	$10.00
Jennie Kuzyk, Leamington ON	$10.00
Marilyn Chubey, Winnipeg MB	$10.00
Anne Kuryliw, Toronto ON	$8.00
Mrs. Andronyk, Toronto ON	$5.00
Xenia Samoluk, Montreal PQ	$5.00
Stephania Kulba, Montreal PQ	$5.00
Lydia Melnyk, Toronto ON	$5.00
Olga Regush, Montreal PQ	$5.00

UKRAINIAN ORTHODOX LIBRARY OF
ST JOHNS
10611-110 AVE
EDMONTON AB
T5H 1H7 1-Dec-97

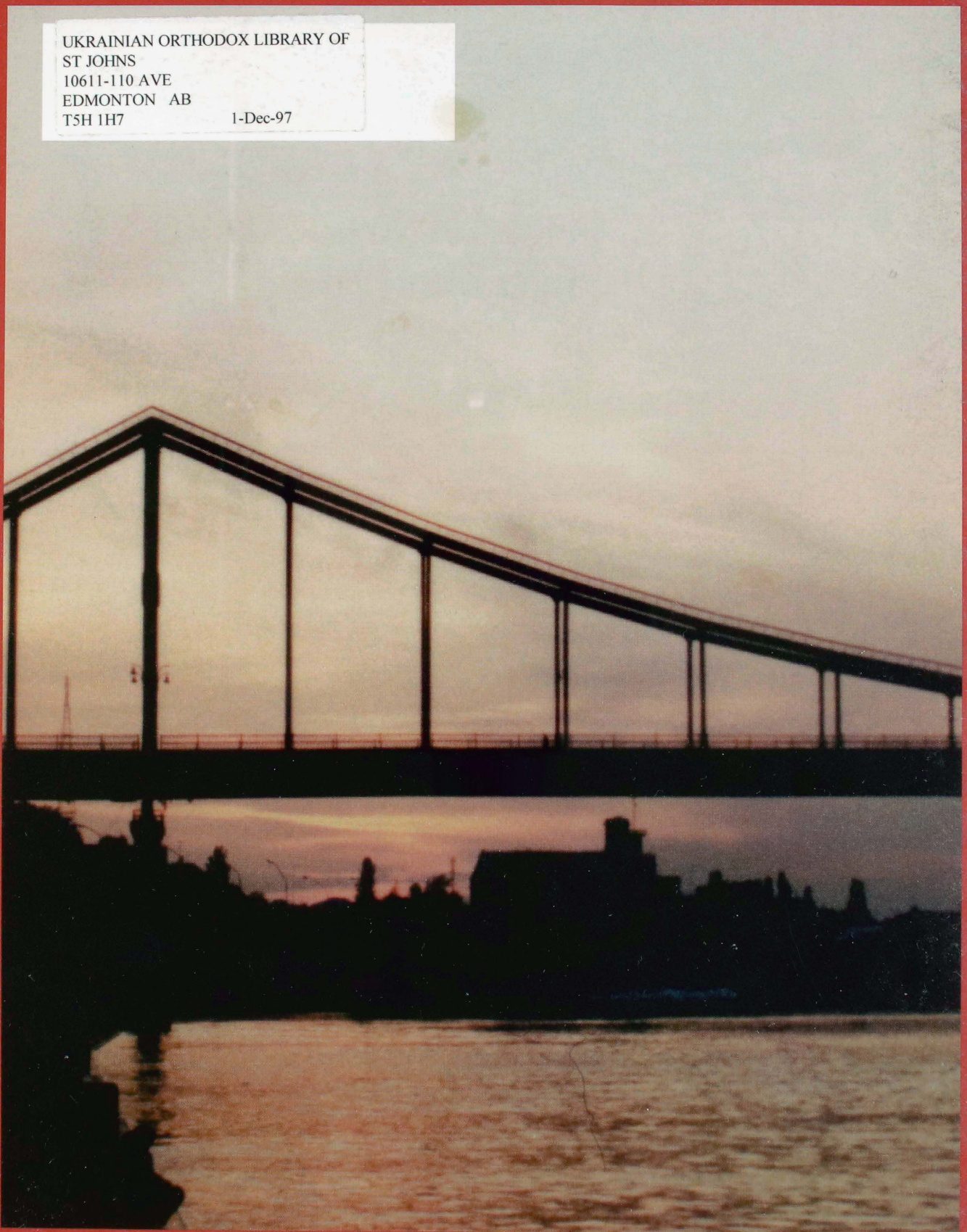

Дніпро, Київ